

Er nedtællingen til Tredje Verdenskrig allerede begyndt?

7. december 2015 – Veterandiplomat Paul Craig Roberts rejser netop denne frygtindgydende kendsgerning i en artikel i dag med overskriften: »Der er krig i horisonten: Er det for sent at standse det?« På trods af al Ruslands tilbageholdenhed og fornuft – først i Ukraine og nu i Syrien – bemærker Roberts, så er deres tilbageholdenhed blevet behandlet som svaghed, og ved hver begivenhed, især efter Tyrkiets angreb på russernes Su-24 bombefly, har Washington blot øget provokationsniveauet. Dette kan skyldes, som han ildevarslende bemærker i begyndelsen, at, »når mobilisering for krig først begynder, følger det sin egen dynamik og er ukontrollerbart.«

Alt imens han aldrig bruger termen »atomar«, fremlægger Roberts tydeligt kendsgerningen om den globale trussel. »Det er ikke klart, i hvilken udstrækning de russiske og kinesiske regeringer forstår, at deres uafhængige politik, som blev bekræftet af den russiske og den kinesiske præsident den 28. september [på FN's Generalforsamling], af Washington anses for at være 'eksistentielle trusler' mod USA's eneherredømme. Grundlaget for USA's udenrigspolitik er det forpligtende engagement over for at forhindre andre magter i at rejse sig til en status, hvor de vil være i stand til at begrænse Washingtons ensidige handling. Ruslands og Kinas evne til at gøre dette gør dem begge til mål.«

»Den russiske regering har forladt sig på ansvarlig, ikke-provokerende respons«, siger han. »Rusland har antaget en diplomatisk fremgangsmåde og forladt sig på, at europæiske regeringer kommer til fornuft og erkender, at deres nationale interesser afviger fra Washingtons, og ophører med at gøre Washingtons politik for eneherredømme mulig. Denne russiske politik er slået fejl. Gentagne gange er Ruslands ansvarlige responser med lav profil blevet brugt af Washington til at

afbilde Rusland som en papirtiger, som ingen behøver være ræd for. Vi står tilbage med det paradoks, at Ruslands faste beslutning om at undgå krig, er i færd med at føre direkte til krig.«

»Hvad enten de russiske medier, det russiske folk og hele den russiske regering forstår dette eller ej«, siger Roberts som afslutning, »så må det være indlysende for det russiske militær. Det eneste, de russiske militærledere behøver gøre, er at se på sammensætningen af de styrker, der er sendt af NATO for at 'bekæmpe ISIS'. Som George Abert bemærker, så er de amerikanske, franske og britiske fly, der er blevet deployeret, kampfly, hvis formål er luft-til-luft-kampe, ikke angreb på jorden. Kampflyene er ikke deployeret for at angribe ISIS på jorden, men for at true de russiske bombefly, der angriber ISIS-mål på jorden.«

»Der er ingen tvivl om, at Washington driver verden hen imod et Armageddon, og Europa er den, der gør det muligt. Washingtons købte og betalte marionetter i Tyskland, Frankrig og Storbritannien (Det forenede Kongerige) er enten dumme, ligeglade eller magtesløse over for at undfly Washingtons greb. Med mindre Rusland kan vække Europa, er krig uundgåelig.«

Rusland sender budskab med ubådslancerede krydsermissiler

8. december 2015 – For første gang har Rusland affyret krydsermissiler fra en ubåd imod ISIS-mål i Syrien. Ubåden Rostov-ved-Don affyrede et uspecificeret antal Kalibr

krydsermissiler, mens den var neddykket. Den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu sagde til præsident Putin, at både Israel og USA blev adviseret på forhånd om affyringen, hvilket er blevet bekræftet af Pentagons pressesekretær Peter Cook under en pressebriefing her til eftermiddag. Putin bemærkede, at Kalibr krydsermissilet kan armeres med både konventionelle og atomare sprænghoveder og tilføjede, at han håber, atomsprænghoveder »aldrig vil blive nødvendige«.

I øvrigt rapporterede Shoigu, at russiske krigsfly med base i Latakia og Tu-22M Backfire bombefly med base i det sydlige Rusland har fløjet 300 sortier og ramt 600 mål i løbet af de seneste tre dage, og alle sortierne har været ledsaget af Su-30SM kampfly.

Leder, 9. december 2015: NATO har bevæget sig over i en krigstilstand mod Rusland

Efter fuldstændigt at være blevet taget på sengen af den russiske præsident Putins strategiske flankoperation i Syrien, som annonceredes den 30. september, har Det britiske Imperium og præsident Obama lanceret en igangværende række direkte militære angreb og provokationer imod Rusland, som eskaleres for hver dag, der går. Dette har de gjort gennem helejede datterselskaber såsom ISIS (der mere ligner en gren af Londons Dope, Inc.), den tyrkiske regering, Saudi Arabien osv. Tag denne korte kronologiske oversigt i betragtning:

* 31. okt.: Ruslands Metrojet sprænges i luften over Sinai af ISIS.

* 24. nov.: Tyrkiet nedskyder et russisk SU-24 over Syrien, med klar godkendelse og forudgående ondskabsfuld hensigt fra Obamas side. Tirsdag modtog præsident Putin flyets sorte boks, som det lykkedes russiske og syriske styrker at bjærge, og meddelte, at den kun vil blive åbnet under internationale eksperters tilstedeværelse, og at den ville vise, at flyet var blevet ramt i syrisk luftrum.

* 1. dec.: Den amerikanske forsvarsminister Ash Carter annoncerede deployeringen af yderligere amerikanske specialstyrker i Irak, under den irakiske regerings højlydte protester.

* 3. dec.: Tyrkiske tropper invaderede det nordlige Irak under den irakiske regerings skingre protester, igen med klar opbakning fra Obama. Dette eskalerede den 7. dec., da der rapporteredes om yderligere tyrkiske tropper, der gik ind i området, hvilket bragte tallet op på 900 iflg. guvernøren for provinsen Ninive, rapporterer Sputnik. Tyrkiet har nægtet at trække sine tropper tilbage; deres eneste »indrømmelse« har været endnu ikke at sende yderligere 350 tropper, der er opstillet på grænsen, ind.

* 6. dec.: USA bombede en syrisk militærbase i Syrien og dræbte tre soldater; et yderligere amerikansk bombeangreb dræbte 32 civile. Forsvarsministeriet har afvist ansvaret for angrebet på militærbasen og har modargumenteret med, at russerne gjorde det.

Finnian Cunningham, den anti-britiske, irske, politiske analytiker, hvis artikler jævnligt udgives i de russiske medier, opsummerede situationen i en artikel den 7. dec. i *RT*: »På trods af de absurde benægtelser, så er den barske konklusion den, at NATO er i krig med Syrien ... gennem forlængelse betyder dette, at NATO også har bevæget sig over i en krigstilstand imod Rusland, som den syriske præsident Bashar al-Assads regerings allierede.« Cunningham konkluderede: »Det ser ud, som om Washington er parat til at

starte en verdenskrig.«

Og den russiske militærekspert Vladimir Bogatyrev gav et interview til Radio Sputnik den 7. dec., hvor han sagde, at Tyrkiets indrykning i det nordlige Irak er en provokation, der er koordineret med den amerikanske regering. »Vi er gået ind i en helt ny fase i kampen mod Daesh [ISIS] ... Det er afgjort en tyrkisk provokation. Og den var selvfølgelig koordineret med USA.«

Men alle disse provokationer på vegne af briterne og Obama går op imod Putins stålsatte beslutning og hans igangværende flankering af provokationerne. Tirsdag meddelte Putin og hans forsvarsminister Shoigu, at Rusland havde lanceret krydsermissiler imod ISIS fra en russisk ubåd i Middelhavet. Putin tilføjede, at missilerne kan armeres med enten et konventionelt sprænghoved eller et atomsprænghoved, men at han håbede, atomsprænghoveder »aldrig vil blive nødvendige«.

Xi Jinping indgår store investeringsaftaler med Sydafrika og Zimbabwe

3. december, 2015 – Xi Jinping er i Sydafrika, hvor han og hans stab har underskrevet 26 aftaler til en samlet værdi af \$6.5 mia. med præsident Jacob Zuma og afrikanske virksomheder. BD-Live rapporterer fra Sydafrika, at handelsaftalerne omfatter:

China Industrial Development Corporation og Beijing Auto Works

underskrev en kontrakt til \$835 mio., den største af aftalerne, om at bygge en bilfabrik i Sydafrika, hvis produkter skal sælges til andre afrikanske lande. Den forventes at skabe 2.500 direkte og 7.500 indirekte jobs.

- China Development Bank tilvejebringer en lånefacilitet på \$500 mio. til det sydafrikanske elektricitetselskab, Eskom, til understøttelse af forsyningselskabets infrastrukturplan.
- Transnet sikrede en \$2.5mia. finansieringsgaranti fra China Export Credit Insurance Corporation, oven i et tidligere \$2.5mia. bilateralt lån fra China Development Bank, til finansiering af jernbane-, havne- og pipeline-projekter. China North Rail og China South Rail vandt sidste år en kontrakt om at bygge mere end halvdelen af 1064 lokomotiver på Transnets anskaffelsesprogram.

I morgen holder Xi åbningstalen ved det andet topmøde i Forum for Kina-Afrika Samarbejde (FOCAC), der finder sted 4.-5. december i Johannesburg, Sydafrika. Den forudgående FOCAC konference fandt sted i Beijing i 2006. Efter den første fandt sted i år 2000 i Beijing med præsident Jiang Zemin, har der siden været afholdt en FOCAC ministeriel konference hvert tredje år. FOCAC-topmøderne og -konferencerne har fokuseret på fortsat forbedring af samarbejdet mellem Kina og Afrika, et samarbejde, der i mellemtiden er vokset hurtigt.

Efter at have tilbragt en dag ved COP21 konferencen, blev Xi hilst varmt velkommen i Zimbabwe, hvor han mødtes med præsident Mugabe, og underskrev flere aftaler om infrastruktur, finansiering og kultur. I en artikel af Xi publiceret i *Zimbabwe Herald*, stod der, at de tætte bånd mellem Kina og Zimbabwe er en hjørnesteen i Kinas udenrigspolitik. Kinesiske investeringer i Zimbabwe er steget hurtigt, fra \$600 mio. i 2013 til bilateral handel for \$1.24 mia. i 2014.

Det kinesiske engagement i afrikansk udvikling, som

demonstreredes ved Xis besøg i Zimbabwe og Sydafrika, viser, at historierne i den vestlige presse om en forestående negativ indvirkning på Kinesisk udviklingsbistand grundet en afmatning i Kinas vækstrater, endnu ikke har berørt Kinas engagement i Afrika.

Foto: Zimbabwes Robert Mugabe hilser Kinas Xi Jinping velkommen.

Xi Jinping: Kinesisk-afrikansk udviklingssamarbejde er en win-win strategi

4. december 2015 – I sin åbningstale til topmødet for statsoverhoveder ved det andet Kinesisk-Afrikanske Samarbejdsforum (FOCAC), der begyndte i dag i Johannesburg, Sydafrika, annoncerede præsident Xi Jinping en pakke til \$60 mia. i udviklingsbistand og hjælp til Afrika fordelt på ti forskellige programmer over de næste tre år. Topmødets tema, der på forhånd var godkendt af Xi og værten, den sydafrikanske præsident Jacob Zuma, er opbygning af relationer mellem Afrika og Kina, baseret på win-win samarbejde om fælles udvikling. Formålet for topmødet er at uddybe og opgradere det kinesisk-afrikanske samarbejde.

Xi sagde, at fremdriften i Afrikas rivende vækst "ikke er til at stoppe." I løbet af de sidste 15 år er omfanget af den afrikansk-kinesiske handel vokset fra \$10 mia. til \$220 mia., og de direkte kinesiske investeringer i Afrika er steget fra \$500 mio. til \$30 mia. Det kraftigt stigende antal infrastrukturprojekter, som Kina sammen med afrikanske lande engagerer sig i, eksemplificerer det win-win samarbejde, som Xi i dag baserede sine forslag på. Zuma bifaldt den hastigt voksende fællesindsats, der nu gør Kina til Afrikas største handelspartner.

Xi er på sin syvende rejse til Afrika. Dette er hans anden rejse, siden han blev statsoverhoved. Han annoncerede Kinas planer om et win-win samarbejde med Afrika på et tidspunkt, hvor afrikanske lande kæmper med et fald i indtægter, der skyldes prisfaldet på de råvarer, de sælger. På grund af manglende industrialisering er Afrika i stor udstrækning afhængig af at sælge disse råvarer.

Xis engagement i udvikling og samarbejde knuser de nedslående påstande fra de førhen industrialiserede, vestlige lande, som hævder, at den ubetydelige nedgang i den kinesiske økonomis vækstrate vil resultere i en katastrofe for Afrika.

Xis tilbud inkluderer rentefrie lån til \$5 mia., og \$35 mia. i lån med favorabel rentesats. Det kinesiske samarbejde vil omfatte programmer for landbrug, industrialisering, sundhed, kultur, sikkerhed og reduktion af fattigdom. Der er afsat nødhjælp til EUR143 mio. til lande, der har haft en dårlig høst som følge af El Niño. Xi sagde også, at ikke-rentebærende gæld for de fattigste lande vil blive eftergivet ved udgangen af året.

Xi sagde, at Kina vil give \$60mio. til den Afrikanske Union til finansiering af fredsbevarende operationer. Zimbabwes præsident Robert Mugabe, præsident for den Afrikanske Union, karakteriserede Xis forslagspakke som "historisk". Afrikanske iagttagere anser Kina for at være Afrikas mest velegnede

partner, fordi de ved, at den kinesiske udviklingsstrategi ikke vil ofre Afrikas langsigtede interesser.

Foto: Reception i FOCAC. Xi Jinping til venstre i billedet, Jacob Zuma ses til højre.

Britisk angreb på BRIKS: Ny plan for regimeskifte i Sydafrika

4. december, 2015 – Som et led i deres helhedsplan for krigsførelse imod BRIKS har briterne nu en ny plan for at omvælte den sydafrikanske regering. Den blev annonceret af den sydafrikanske veteran-journalist og britiske agent Allister Sparks 2. december på websiden *Business Day* (BDlive.co.za) i artiklen "Ønskes: blød exitstrategi for Zuma – før 2019". Sparks insisterer på, at Zuma må gå af nu. Fordi Zuma har forvaltet økonomien så dårligt (han nævner intet om globalt kollaps), at "vi" ikke har råd til at lade ham afslutte sin valgperiode.

Sparks siger, at forhindringen ligger i Zumas frygt for, at de mange anklager om korrupsion vil vende tilbage og hemsøge ham, når han forlader posten. Derfor må det regerende ANC og den Demokratiske Alliance enes om at ændre forfatningen, for at bemyndige den nye præsident til at give Zuma amnesti, som den amerikanske præsident Gerald Ford gjorde for Richard Nixon efter Watergate-skandalen. Sparks håber, at Zuma vil blive erstattet af vicepræsident Cyril Ramaphosa, som ikke er kendt for at støtte hverken kernekraft eller BRIKS:

Men som Sparks ved, er præsident Zuma ikke interesseret i en

exit, "blød" eller på anden vis. Så hvad taler han om? Eller snarere, hvad er det han *ikke* taler om?

Den britiske plan er at tvinge ANC til at droppe Zuma ved at mobilisere maksimal støtte til deres sydafrikanske Mussolini, Julius ("Juju") Malema, der talte i Royal Institute of International Affairs (Chatham House) få dage før Sparks' erklæring. Invitationen til at tale i Chatham House svarer til at blive 'salvet' af oligarkiet som et aktiv. Malema talte den 25. november til Oxford Unionen, den hæderkronede debatselskab ved Oxford Universitet, før han den 27. november holdt sin tale i Chatham House, hvor han desuden deltog i en dialog med *Financial Times'* nyhedsredaktør Alec Russell. I London talte han også med nogle af de multinationale selskaber og holdt en tale i Sydafrikas Handelskammer. Den britisk styrede sydafrikanske *Mail & Guardian* rapporterede: "Malema var et 'hit' i Storbritannien.

Malema, en intetvidende bølge, svindler og Louis Vuitton-revolutionær, har opbygget sit angivelige "marxistiske" parti, De Økonomiske Frihedskæmpere (EFF), på omfordelings-demagogi med støtte fra Winnie Mandela og økonomisk støtte fra velhavende sorte sydafrikanere med forbindelser til London og Wall Street. De har også holdt ham ude af fængsel. Ved valget i 2014 dukkede EFF frem som en national kraft med 25 ud af de 400 sæder i Nationalforsamlingen; i provinsvalgene vandt det dengang mere end 8 % af stemmerne i Free State, og mere end 10 % i Gauteng. Malema er en effektiv demagog.

Inden for den samme tidsramme, som Malemas besøg i Storbritannien og Sparks' annoncering af regimeskifte fandt sted, aflagde Prins Harry fra 30. november til 3. december i Sydafrika et officielt besøg, der, som han sagde, var "på vegne af Dronningen". Kongelige besøg er sjældne, og har som regel et u-annonceret politisk formål. Harry mødtes i en time med præsident Zuma den 3. december, efter at han den 1. december mødtes med den pensionerede anglikanske ærkebiskop Desmond Tutu, der nu er erklæret modstander til ANC.

Dronningen gjorde fornylig Tutu til æresmedlem af Order of the Companions of Honor.

Foto: Jacob Zuma møder Prins Harry under dennes officielle besøg i Sydafrika.

RADIO SCHILLER den 7. december 2015: Vil Obama og Tyrkiet have krig med Rusland?

Med formand Tom Gillesberg

Kina støtter fuldt ud op om Ruslands aktioner i Syrien

6. december 2015 – Talsperson fra det kinesiske Udenrigsministerium Hua Chunying responderede den 4. dec. på spørgsmål om den russiske præsident Putins bemærkninger dagen før i sin tale til nationen, og til Ruslands rolle i Syrien:

»Kinas holdning er konsekvent og klar. Vi er modstandere af alle former for terrorisme og anvendelse af dobbelte standarder i spørgsmålet om kontra-terrorisme. Vi mener, at det internationale samfund bør gennemføre samarbejde omkring kontra-terrorisme efter formålene og principperne i FN's

Charter, så vel som efter andre anerkendte grundlæggende normer, der styrer internationale relationer. Alle parter bør opgradere samarbejde og kommunikation, indsnævre uoverensstemmelser og vedtage omfattende forholdsregler for således at skabe synergi i kampen mod terrorisme. Det internationale samfund bør seriøst gennemføre FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner for kontra-terrorisme og gennemføre mere effektivt samarbejde i felter, såsom at afskære terroristernes finansiering.

Lederne af Kina og Rusland er nået frem til en stor konsensus omkring en gensidig tilpasning af det Økonomiske Silkevejsbælte og den Eurasiske Økonomiske Union«, tilføjede hun.

Hua Chunying var udtrykkelig med hensyn til et andet spørgsmål, om, hvorvidt Kina var modstander af Ruslands rolle i Syrien, eftersom det ikke skete via FN:

»Med hensyn til Ruslands kontra-terrorisme-kampagne i Syrien har Kina bemærket, at den blev lanceret efter anmodning fra den syriske regering og havde til hensigt at bekæmpe terroristernes styrker i selve Syrien. Den kinesiske side forstår og støtter altid handlinger for kontra-terrorisme, der er på linje med international lov og sker med godkendelse fra den berørte regering ... Samtidig mener Kina, at de relevante parter seriøst bør gennemføre FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner for kontra-terrorisme og fuldt og helt lade FN spille en førende rolle. Præsident Putin opfordrede faktisk også i sin tale til nationen til oprettelsen af en forenet front imod terrorisme i FN's regi.«

Assad siger, russiske aktioner i Syrien beskytter hele Europa

6. december 2015 – Den syriske præsident Bashar Assad advarede igen i dag, i et interview udgivet af Londons *Sunday Times*, de europæiske nationer om disses aktuelle, katastrofale kurs og pegede som en modsætning på det, Rusland gør:

»De [Rusland] ønsker at beskytte Syrien, Irak, regionen – og endda Europa. Jeg overdriver ikke, når jeg siger, at de beskytter Europa i dag.« Men det, de europæiske nationer gør sammen med USA, hvor de bomber i Syrien uden hans regerings tilladelse, er ulovligt, sagde Assad, og er kun med til at få ISIS-canceren til at vokse.

»Vi ved lige fra begyndelsen, at Storbritannien og Frankrig var spydhoveder i støtten til terroristerne i Syrien, lige fra konfliktens begyndelse«, sagde han. »Vi ved, at de ikke har denne vilje, selv hvis vi vil gå tilbage til kapitlet om militær deltagelse i koalitionen, må den være omfattende, det må være fra luften, fra jorden, for at have samarbejde med tropperne på jorden, de nationale styrker, for at denne indgriben eller deltagelse skal være lovlig. Det er kun lovligt, hvis deltagelsen er i samarbejde med den legitime regering i Syrien. Så jeg ville sige, at de ikke har viljen og de har ikke visionen om, hvordan de skal nedkæmpe terrorismen ...

Så jeg ville sige, for det første, så vil de ikke skabe nogen resultater. For det andet vil det blive skadeligt og ulovligt, og det vil støtte terrorisme, som det, der skete efter at koalitionen begyndte sin operation for et år eller så siden, for dette er ligesom en cancer. Man kan ikke skære i canceren. Man må fjerne den. Denne form for operation er ligesom at

skære i canceren, som vil få den til at spredes hurtigere i kroppen.«

Assad gentog ikke desto mindre sit tidligere tilbud om at samarbejde med enhver, der er seriøs omkring at ødelægge ISIS: »Hvis de er parat – seriøst og oprigtigt – til at bekæmpe terrorisme, byder vi ethvert land eller enhver regering, enhver politisk indsats, velkommen; i den henseende er vi ikke radikale, vi er pragmatiske.«

Obama og briterne deployerer Tyrkiet til at provokere Putin

6. december 2015 – Den ISIS-allierede Recep Erdogans tyrkiske regering deployeres af Obamaregeringen og briterne for at forsøge at provokere den russiske præsident Putin ind i deres fælde med en konflikt, der eskaleres til atomkrig.

De 150 tyrkiske tropper og 25 tanks, der i denne weekend uindbudt gik ind i det nordlige Irak, er »lige ved siden af Mosul og lige imellem kurderne og ISIS«, direkte på smuglerruten for illegal ISIS-råolie ind i Tyrkiet fra Irak, skrev Tyler Durden i ZeroHedge.com den 5. dec. Den tyrkiske avis *Hurriyet* tilføjede, at det er planen, at »Tyrkiet får en permanent militærbase i Bashiqa-regionen i Mosul«.

Den irakiske regering protesterede i går over, at den tyrkiske handling var en »invasion« og krævede deres omgående tilbagetrækning og optrappede i dag med en erklæring fra premierministerens kontor, der lød: »Hvis en tilbagetrækning af disse styrker ikke finder sted inden for 48 timer, har Irak

ret til at tage alle tilgængelige muligheder i anvendelse, inklusive at ty til FN's Sikkerhedsråd.« Foreløbig har Tyrkiet kun svaret lakonisk, at det har suspenderet alle yderligere troppeoverførsler.

I betragtning af disse udviklinger spørger Durden: »Dette er sluttelig endnu en optrapning fra Erdogan, og timing, sted og vage forklaringer rejser alle mulige spørgsmål om, hvad disse 150 tropper og 25 tanks foretager sig, men man kan være sikker på, at, hvis Bagdad iredtesætter Washington og giver grønt lys til russisk rekognoscering og luftangreb i Irak, vil vi snart finde ud af det.«

Med et par nye hændelser mellem Tyrkiet og Rusland tilbageholdt Tyrkiet tidligere på ugen fire russiske handelsskibe i den tyrkiske havn Samsun pga. angivelige »manglende dokumenter« og overtrædelse af sikkerheden. Tre af de fire skibe blev frigivet den 4. dec., men et skib er fortsat tilbageholdt. Den tyrkiske handling kom iflg. rapporterne efter russerne tilbageholdt fem tyrkiske skibe i Novorossiysk, der siden alle er blevet frigivet. Og det Tyrkiske Udenrigsministerium har protesteret over, at en russisk soldat i går svingede med en raket-affyrer på sin skulder på dækket af et russisk skib under dets passage gennem Bosporus, der deler Istanbul i to.

Foto: Tyrkiets statsminister Recep Tayyup Erdogan.

**Leder, 7. december 2015:
USA: En sand præsidentiel**

erklæring om terrorisme fra Lyndon LaRouche

»Det, vi har her, er et problem, der umiddelbart kan spores til det terrorregime, der ramte Paris og andre dele af Frankrig for nylig. Vi har nu i USA, i mindre skala, den samme type operation med en arabisk gruppe for panik, og som begår masse mord. De masse mord, der styres af Tyrkiet og andre netop nu, er en del af den samme ting, som nu dræber amerikanere i USA på samme basis. Og grunden til, at dette finder sted, er Barack Obama, der har magt til at håndtere dette problem, men ikke gør det. Man kan derfor ikke klage over disse ting, hvis man ikke handler med de midler, der er til rådighed, for at korrigere problemet.«

»Der sker det, at politiets styrker har nogen indsigt i dette her, men den form for indsigt, der behøves, bliver ikke leveret! USA's præsident er ansvarlig for at håndtere dette, for denne bølge af terror, der smittede fra Frankrig, som kom fra Saudi Arabien oprindeligt, derfra, rammer nu USA, og enten ved USA's præsidentskab det, eller også er det så dumt, at det ikke ved det.«

»Nogen bør gøre noget ved det. Det her vil blive værre. Men hvis man ikke sørger for at blive dette særlige tilfælde af terror kvit – for dette er kun en del af en plan for at skabe massiv uro, på denne måde, internt i USA, så vel som andre steder.«

»Så derfor gør Obama ikke sit job! Obama handler ikke for at redde amerikanske borgeres liv. Og det er den eneste måde at få ram på det her. Lad være med at kommentere det: Korriger det.«

»Vi er kommet til et tidspunkt, hvor vi ikke simpelthen kan løse et problem ad gangen. Vi må erkende, at hele planeten,

under Det britiske Imperiums indflydelse, som sådan; det var Det britiske Imperium, der organiserede de generelle krige i forrige århundrede; [den amerikanske] borgerkrigen var et produkt af dette samme problem.«

»Problemet er således, at vi simpelt hen må rense op i dette rod.«

Senere i diskussionen gentog LaRouche:

»Denne præsident må fjernes fra embedet, fordi han terroriserer hele USA's befolkning, og han er derfor ikke skikket til at være USA's præsident.«

LaRouches lederskab overlapper den voksende afsky i landet mod Obamas løgne, og hans afsindige fremstød mod en atomar konfrontation med Rusland og Kina – som på det seneste bruger Erdogans regering i Tyrkiet til at lancere den ene provokation efter den anden imod Rusland. Den 4. dec. var Melon-Scaifes *Pittsburgh Tribune Review* den seneste avis, der tog spalteskriver Charles Hurts artikel i *Washington Times* op, hvor denne rejser spørgsmålet om det nødvendige i at aktivere det 25. forfatningstillæg imod en præsident Obama, de er ansvarlig for, at ISIS nu »kommer til Amerika«. Andre medier, såsom *Boston Herald*, er oprørte over Obamas håndtering af San Bernadino-skyderiet og skriver: »Vold på arbejdspladsen? Virkelig?«

Men det er kun få mennesker i USA, der endnu forstår dybden af de forandringer, der kræves for at løse disse problemer – såsom den presserende forlængelse af Verdenslandbroen ud i hvert eneste hjørne af planeten, inklusive i det krigshærgede Mellemøsten. De har heller ikke overvejet den menneskelige kreativitets enestående egenskaber, der ligger uden for de dagligdags vaner med »praktisk tankegang«, og som er nødvendige for at få denne revolutionerende transformation til at ske.

Her kommer LaRouches Manhattan-projekt ind, som netop tager

dette afgørende spørgsmål op. Som LaRouche erklærede i sin 'Samtale omkring Pejsten':

»Sådan noget som en evolutionær proces inden for udvikling af menneskelig kultur eksisterer ikke. Der er virkninger, der finder sted på bestemte tider. Men så kollapser hele kulturen pludselig, den forsvinder, den bliver slagtet. Senere kommer der så en anden person og stimulerer til noget nyt, og giver således menneskeheden en ny chance for at gøre fremskridt.«

»Det er vores opgave at forstå dette spørgsmål om fremskridt, og fremskridt er ikke en evolutionær proces. Det er altid en revolutionær proces, det er aldrig evolutionært! Og alle, der bare sidder og venter på en revolutionær proces, narrer sig selv. En sådan form for revolution må være en genial handling, der ligesom kommer ud af intetheden. Og jeg leder efter folk, der vil gøre den slags arbejde og blive til de genier, der vil forårsage, at fremtiden bliver genfødt.«

**Rapport fra Japan: Schiller
Instituttets
præsident Helga Zepp-LaRouche**

taler for japanske erhvervsledere om det presserende nødvendige behov for Verdenslandbroen, for at gøre en ende på geopolitiske krige og tyranni

4. december 2015 – Stifter af og international præsident for Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche talte ved to arrangementer i Tokyo den 2. december, hvor hun leverede et klart budskab til 400 japanske erhvervsledere om, at Verdenslandbroen er den eneste måde, hvorpå krigens og geopolitikkens tyranni, og den igangværende krise i Mellemøsten, kan afsluttes. Om morgenen talte fr. Zepp-LaRouche til Asia Innovation Forums syvende årsmøde, med 300 unge, japanske igangsættere og med Nobuyuki Idei, fhv. formand og leder af Sony Corporation og nuværende stifter og leder af Quantum Leaps, såvel som også stifter af Asia Innovators' Initiative, som vært.

I sin omfattende fremlæggelse advarede fr. Zepp-LaRouche om det globale mønster med regionale krige, det let kan føre til en global katastrofe, inklusive en ny konflikt mellem supermagter, og hun understregede, at den eneste måde, hvorpå begivenhedsforløbet kunne ændres, var gennem fundamentalt at ændre paradigmerne for tankegangen. Hun gennemgik i detaljer Verdenslandbroen og identificerede de store, globale projekter, der kan transformere verden, og nævnte den kinesiske præsident Xi Jinpings »Ét bælte, én vej« som frøet til en global renæssance. Efter en detaljeret gennemgang af de

umiddelbart gennemførlige, store projekter, udlagde hun idéen om menneskeheden som en enestående art, der har evnen til at skabe en fremtid gennem skabende opdagelser. Hun forklarede konceptet i Alexander Hamiltons og Henry og Mathew Careys Amerikanske, økonomiske System, og hun forklarede, hvordan disse ideer bredte sig i hele verden i det 19. århundrede og skabte de moderne nationer Tyskland under kansler Otto von Bismarck og Japan under Meiji-restorationen.

Sammen med fr. Zepp-LaRouche bestod ekspertpanelet desuden af fhv. IMF-direktør, Dominique Strauss-Kahn; fhv. chef for det statslige russiske jernbaneselskab, og medstifter af Rhodos Dialog mellem Civilisationer, Vladimir Yakunin; og Paolo Nogueira Batista jr., den tidligere brasilianske direktør for IMF, som nu er vicepræsident for den Nye Udviklingsbank, der er grundlagt af BRIKS og har hovedkvarter i Shanghai. Panelets ordstyrer var Daisuke Kotegawa, en fhv. topembedsmand i det japanske Finansministerium, der også var Japans direktør for IMF på tidspunktet for finanskrisen i 2007-2009.

Under sin fremlæggelse støttede dr. Yakunin kraftigt fr. Zepp-LaRouches forslag til Verdenslandbroen, og han bemærkede, at Ruslands politik for Eurasiske Udviklingskorridorer og Kinas politik for 'Ét bælte, én vej' var helt igennem forenelige og repræsenterede det »ny paradigme« i tankegang, som der er så hårdt og presserende brug for, for at forhindre krige, der skabes af det døende, neo-liberalistiske system. Han understregede, at præsidenterne Putin og Xi havde forpligtet sig engagerende til russisk-kinesisk samarbejde for at virkeliggøre disse eurasiske infrastruktur-forbindelser.

Under sine indledende bemærkninger gik Strauss-Kahn i detaljer med den igangværende krise i det globale finanssystem og erkendte, at nedskæringspolitikken ('nøjsomhedspolitikken') var en fiasko og måtte erstattes af en model for vækst, alt imens han medgav, at der ikke er nogen reel støtte til en levedygtig ændring af politikken internt i de globale, dominerende finansinstitutioner i dag.

Om eftermiddagen talte fr. Zepp-LaRouche ved en separat begivenhed, der var sponsoreret af Canon Institute for Globale Studier og havde deltagelse af 100 topledere fra de største, japanske industriselskaber og finansinstitutioner, såvel som fra den japanske regerings oversøiske investeringsagenturer og -fonde. EIR-redaktør Jeffrey Steinberg talte ligeledes til Canon Institute-forsamlingen, hvor han fremlagde et detaljeret billede af den reelle proces med økonomisk og samfundsmæssigt sammenbrud i USA.

Fr. Zepp-LaRouche fremlagde sin præsentation af Verdenslandbroen[1] som den eneste måde, hvorpå det geopolitiske fremstød for verdenskrig kan besejres.

Nogueira Batista fremlagde en dybdegående rapport om den Nye Udviklingsbanks fremskridt og planerne om at begynde at udstede udviklingslån i april 2016. Han gennemgik historien om BRIKS-landenes lancering af den Nye Udviklingsbank som respons på »Washington-institutionernes« – IMF's og Verdensbankens – ynkelige fiasko mht. at gennemføre reformer i kølvandet på det finansielle kollaps i 2008.

[1] Se Helga Zepp-LaRouches tale her på hjemmesiden, senere.

Advarsel: "Hvorfor det ikke løser problemet at bombe ISIS"

Den 1. december, 2015 – Flere personer har i de seneste dage udtalt og afsløret den svindel, der er forbundet med Obamas og briternes aktuelle handlinger i Syrien, samt udstillet truslen om en altomfattende krig; man er tæt ved ligeud at sige 'få galningen ud' (af det Hvide Hus, -red.), før det er for sent. Tidligere præsidentkandidat Pat Buchanan, en pensioneret

amerikansk oberst, og en professor ved Bath Universitetet i Storbritannien er tre eksempler på sådanne kommentatorer.

Buchanan konkluderer i sin artikel med titlen: "Er vi ved at snuble ind i en krig med Rusland?", således: "Som tingene står i dag, støtter Putin de amerikansk-franske angreb på ISIS. Men hvis vi følger tyrkerne, og begynder at hjælpe de oprørere, der angriber den syriske hær, kunne vi befinde os ansigt til ansigt i en konfrontation med Rusland, hvor vore NATO allierede ikke er med os. Er der nogen, der har gennemtænkt dette?"

Professor David Miller havde følgende overskrift på sin artikel: "Hvordan stopper vi terrorisme? Ved at stoppe med at begå terrorisme." I det skotske dagblad *National*, skriver Miller, at "det første, de vestlige nationer skal gøre, hvis de ønsker at stoppe terrorisme, er at stoppe med at begå den. Hemmelige bortførelser, tortur, snigmord på udvalgte personer med drone eller special-kommando, samt massedrab på civile, forårsager terror og skaber terrorister." Vi ved, at Daesh (ISIS) er et afkom af Blair-regeringens katastrofale invasion af Irak. Ideen om, at Daesh og andre drives af islamisk ekstremistisk ideologi, støttes ikke af dokumentation fra frontlinjen. Lydia Wilson fra 'Center for the Resolution of Intractable Conflict' ved Oxford Universitet, rapporterer om oplevelsen med at interviewe Daesh-krigsfanger i Irak. Hun citerer en fange, der formulerer sine grunde til at kæmpe således: "Amerikanerne kom," sagde han. "De fjernede Saddam, men de fratog os også vores sikkerhed. Jeg brød mig ikke om Saddam, vi sultede dengang, men i det mindste havde vi ikke krig. Borgerkrigen startede, da I kom hertil."

I *Spectator* skriver pensioneret oberst Andrew J. Bacevich, nu ansat ved Boston Universitetet, i en artikel med overskriften "Vi foregiver at være i krig: Hvorfor det ikke løser problemet at bombe ISIS":

"Selv suppleret med kommandoraids, træningsmissioner og

generøs uddeling af våben til lokale styrker, beløber de opnåede resultater for de mange fløjne bombetogter, mængden af brugt ammunition og de ramte mål, sig tilsammen ikke til meget mere end militært småstikkeri. I USA har luftangrebene indlysende mangel på effektivitet udløst opfordringer til en decideret invasion. Ekspert i den krigeriske kategori, af hvilke de fleste gik forkert af Irakkrigen i 2003, insisterer på, at blot 10.000 eller 20.000 landtropper – maksimalt 50.000! – hurtigt vil kunne gøre det af med Islamisk Stat som en kampstyrke. Garanteret sejr. Intet problem ...”

”Knus ISIS, hvad enten det sker med bombing eller landtropper, og problemerne vil stadig være der. Et nyt ISIS, under et andet navn, men sandsynligvis under samme flag, vil dukke op i stedet, meget lig den måde, hvorpå ISIS selv dukkede op af asken fra al-Qaeda i Irak ...

”Intervention tjener typisk til at skærpe situationen og fremprovokere yderligere modstand. Fremfor at slukke radikalismens flammer, ender vi med at nære dem ...

”At de vestlige regeringer pr. refleks vil hjemsøge regionen med yderligere vold, repræsenterer ikke en politik, men derimod en opgivelse af politik. Det er på høje tid at tænke anderledes”, konkluderede han.

LaRouchePAC Fredags -webcast

4. december 2015: Brug jeres enestående, menneskelige potentiale til at bidrage til skabelsen af en højere tilstand af eksistens for menneskeheden!

I løbet af de 10 dage, siden Tyrkiets nedskydning af det russiske bombefly ... , har de barske kendsgerninger, som hr. LaRouche har advaret om i årevis, hævdet sig meget levende, og på uigendrivelig måde: at, under denne præsidents fortsatte politik befinder verden sig kun en hårs bredde fra en fuldt optrappet atomkrig, en krig, der kunne bryde ud, hvornår det skal være, og en krig, der ville blive absolut uden fortilfælde mht. det omfang af død og ødelæggelse, som en sådan krig ville udløse. Engelsk udskrift.

Utilize Your Unique Human Potential To Contribute

**To the Creation of a Higher State of Existence for Mankind!
International Webcast for December 4, 2015**

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's December 4, 2015. You're watching our regular Friday evening webcast here from larouchepac.com. My name is Mathew Ogden, and I will be your host here this evening. I'm joined in the studio tonight by Jeffrey Steinberg from {Executive Intelligence Review}, and by Benjamin Deniston from the LaRouche PAC Science Team. And the three of us

did have an opportunity to meet with both Lyndon and Helga LaRouche earlier today, and what we present here tonight will be informed as a reflection of the outcome of that discussion. We meet here tonight under very urgent circumstances. In the 10 days since the shooting-down of the Russian fighter jet by Turkey over Syrian territory, the stark reality of what Mr. LaRouche has been warning about for years has asserted itself very vividly, and in an indisputable way: that under the continued policies of this President, the world is currently only a hair's breadth away from all-out thermonuclear war, a war which could occur any hour of any day, and one whose consequences would be absolutely unprecedented in the magnitude of death and devastation which such a war would unleash. As Mr. LaRouche was very forthright in the hours following that incident on Nov. 24, and was echoed and confirmed later by Russian Foreign Minister Sergey Lavrov, Turkey was by no means acting alone in the decision to take this incredibly provocative action, but must have possessed some sort of prior agreement directly from the United States to shoot this Russian plane down-the very first such direct military action against a Russian military aircraft by a NATO member country in over 60 years, and one taken with the obvious foreknowledge of everything that such an attack implies in terms of the rapid chain of escalation of response, and counter-response, which can very quickly, under these circumstances, lead to the issuance of a command for the launch of a nuclear strike. Thus, as Mr. LaRouche has not ceased to warn in very clear terms, every day that Obama has his finger on the red button

of

the United States strategic nuclear arsenal, is a day of existential danger to the entirety of the human race.

Now in the aftermath of this incident, the dire urgency of this grim reality has begun to sink in. We saw the article that

we mentioned last week in {Politico} magazine on Nov. 27, by Bruce Blair, a nuclear security expert at Princeton University,

and one of the cofounders of the Global Zero movement for the elimination of nuclear arms. The article was titled "Could U.S.-Russian Tensions Go Nuclear?", and described in detail the

so-called launch-on-warning status which have the nuclear weapons

of both Russia and the United States on hair-trigger alert in which the decision to launch a full-scale nuclear barrage by either side, must be made within a matter of mere minutes, if not

mere seconds. The author, Bruce Blair, says the following:

"The public doesn't realize just how little time exists for our leaders to make a decision to use nuclear weapons, even today. And if anything, the atmosphere has become even more hair-trigger. A launch order is the length of a tweet. Missile crews in turn transmit a short stream of computer signals that immediately ignite the rocket engines of many hundreds of land-based missiles. For the United States, this takes one minute. Given the 1 to 30 minute flight times of attacking missiles, 11 for submarines lurking off the other side's coasts,

and 30 minutes for rockets flying over the poles to the other side of the planet, nuclear decision-making under

launch-on-warning, the process from warning to decision to action, is extremely rushed, emotionally charged, and pro forma,

driven by check lists. I describe it as the rote enactment of a

prepared script. In some scenarios after only a 3 minute assessment of early warning data, the U.S. President receives a

30 second briefing on his nuclear response options, and their consequences. He then has a few minutes – 12 at most – more likely 3 to 6, to choose one option.”

The author also quotes President Reagan, who in his memoirs complained of having “only 6 minutes to decide how to respond to

a blip on a radar scope, and decide whether or not to release Armageddon.” – which, parenthetically, is why President Reagan decided to take up Mr. LaRouche’s proposal for a joint

U.S.-Russian space-based missile defense system, the so-called Strategic Defense Initiative, to render nuclear missiles impotent

and obsolete. But as we well know, Barack Obama is definitely no

Ronald Reagan.

Now in addition to this article by Bruce Blair, yesterday former Defense Secretary William Perry, said in a very significant presentation which he made in Washington, D.C., the

following: “The U.S. is on the brink of kicking off a new nuclear

arms race that will elevate the risk of nuclear apocalypse to Cold War levels. ” He said, “We’re now at the precipice, maybe I

should say the brink, of a new arms race,” and called for the dismantling of the ICBM component of the so-called nuclear triad.

And he went on to say, “the risk of nuclear war is exacerbated by

the dismantling of the relationship between Russia and the U.S.

that had been formed after the fall of the Soviet Union. Without

clear military to military communication between those two

nations, the risk of conflict increases. I probably would not have said this 10 years ago," he said. But today we now face the kind of dangers of a nuclear event like we had during the Cold War, an accidental war. I see an imperative, therefore, to stop this damn nuclear arms race from accelerating again."

And finally, we have the confrontation by Congresswoman , Democratic Congresswoman Tulsi Gabbard, during a hearing of the House Armed Services Committee, of Obama's Defense Secretary Ashton Carter, which we're going to play a video clip for you in just one minute. Representative Gabbard's remarks were covered quite extensively in the press, under headlines such as "Tulsi Gabbard says, Obama Policies could trigger war with Russia," which was in the Huffington Post, and "Democratic Congresswoman Warns, Obama Could Drag the U.S. into a devastating nuclear war with Russia," Daily Mail. What you're about to hear Congresswoman Gabbard say, also echoes statements that she made a few days earlier in a CNN interview, after having returned from Paris, in which she warned that Obama's policies in Syria " put the United States and Russia into a head-to-head conflict, with the possibility that one side will shoot down the other's planes, kicking of what is much larger, potentially world war, and a nuclear war between the United States and Russia, and she said,

"We've got to ask ourselves: what will the costs of this be? The devastation to the American people and to the world, and for what? What's the benefit? Why are we trying to do this in Syria?"

Why are we trying to go to war with Russia over this disagreement concerning the overthrowing of the Syrian government of Bashar al-Assad. It's crazy."

So let's see this short video clip of Congresswoman Tulsi Gabbard and Ash Carter:

GABBARD: The policy to overthrow the Syrian government of Assad has thrown us into a potential direct head to head military conflict with Russia. I have some important questions along this line. How many nuclear warheads does Russia have aimed at the U.S., and how many does the U.S. have aimed at Russia?

CARTER: Congresswoman, I will get you those precise numbers as best we know them. Let me just summarize it by the fact that we have a, I'm confident, a strong, safe, secure, reliable deterrent. But it's also true that Russia, like the Soviet Union that precedes it, has a massive nuclear arsenal.

GABBARD: Right. And it would be accurate to say that both of our countries have the capacity to launch these nuclear weapons within minutes?

CARTER: We do.

GABBARD: I've seen pictures, films, and images from Nagasaki and Hiroshima; I know you have as well. And I presume you would agree with me that nuclear war would be devastating to the American people; the amount of suffering that it would cause and the devastation to our families, our children, our communities,

our planet, our future generations is difficult to imagine. So, I'm wondering if there's been an assessment done on how many lives would be lost and the damage that would be done if this nuclear war between our two countries were to occur?

CARTER: Congresswoman, I've been doing this for a long time, including during the Cold War, and working on nuclear weapons since the beginning of my career. And to answer your question, there have been estimates made right along. When there was a Soviet Union, then a Russia, and it's a very simple story; it is as you say. Nuclear war would be an absolutely unprecedented, and result in a catastrophic destruction; that is why deterrence is so important, that's why prudence in the field of nuclear matters by leaders all over the world is so essential.

GABBARD: So the fact that we now have our F-15s patrolling the Turkey-Syria border with a primary air-to-air combat operation; there's no air-to-air combat against ISIS. They don't have any air assets. So, I can only presume that the purpose of these planes would be to target Russian planes; is that accurate?

CARTER: Congresswoman, let me answer the point you began with, which is we have a different view, a very different view from Russia about what would be constructive for them to do in Syria. We have that disagreement; we can't align ourselves with what they're doing. We're opposing and want them to change what they're doing in Syria. That's not the same as the United States

and Russia clashing; I think that the Chairman and his counterpart in Russia just talked yesterday about making sure that we didn't by accident have any incident involving US and Russian forces. So, we have a sharp disagreement there, but that's not the same as blundering into an armed situation with one another.

GABBARD: But that sharp disagreement – sorry, sir, I only have a minute here – that sharp disagreement with two diametrically opposed objectives. One, the US seeking to overthrow the Syrian government of Assad, Russia seeking to uphold the Syrian government of Assad, creates that potential; that strong potential and that strong likelihood for that head-to-head combat, or that head-to-head military conflict.

And

Russia's installation of their anti-aircraft missile defense system increases that possibility of whether it's intentional or

even an accidental event, where one side may shoot down the other

side's plane. And that's really where the potential is for this

devastating nuclear war, for something that could blow up into something much larger.

CARTER: I have to correct something, Congresswoman, that you said; which is that I would characterize Russia's prospective differently. And by the way, what they say and what they do are

two different things. What they said they were going to do was fight ISIL and pursue a political transition; and not support Assad endlessly, but instead, try to pursue a political solution.

What they've done militarily has had the effect of supporting Assad, no question about it. And they haven't gone after ISIL, they've gone after moderate – that's our source of disagreement.

We're having that disagreement and trying to get them to come around; that is what Secretary Kerry is doing, to a more reasonable and constructive position. But at the same time, as the Chairman's efforts indicate – and the Russians agree with this intent on avoiding an accidental situation in the air over Syria.

OGDEN: Having seen that, the question that you must ask is, what is the necessary action that must be taken to defuse this very real and immediate threat of thermonuclear war which threatens us as a direct consequence of Obama's policies, both in Syria and elsewhere. And I'm going to ask Jeff to come to the podium to address this question; but as Mr. LaRouche has repeatedly said, the only guarantee is for responsible parties in this country to take the Constitutional action necessary to remove Barack Obama from the Presidency of the United States, specifically through the activation of the 25th Amendment to the US Constitution. Which stipulates that if the President is deemed mentally incapable of serving in the role of Commander in Chief, he can be removed and replaced through the predetermined line of succession. Mr. LaRouche has been calling for this measure to be taken for a number of years; but just this week, discussion of this measure has exploded into the mainstream press, including very significantly in an editorial that was published in the {Washington Times} by staff writer Charles Hurt, which was titled, "Has the President Lost His Ability to Discharge the Powers and Duties of Office?" The editorial begins by asking, "Has our President officially lost his ability to discharge the

powers and duties of his office? Anyone who listened to President

Obama speak to reporters in Paris on Tuesday, would reasonably conclude that it is high time to start drawing up the papers to

transmit to Congress for his removal." And after describing in detail the rambling and largely incoherent performance by Obama

during his press conference in Paris earlier this week, the author concludes by stating the following: "Someone alert the Senate Pro Tem; somebody call the Speaker of the House, and let's

all dust off the 25th Amendment."

So Jeff, with all this evidence of a growing acknowledgement in public discussion of the danger which Mr. LaRouche has been warning about for years, of world war resulting from the continuation of Obama's policies, what can you tell us about what

the discussion is among responsible persons behind the scenes, and what must be done now to remove this imminent threat of a global thermonuclear war?

JEFFREY STEINBERG: Thanks, Matt. I think it's important to take note of the fact that the {Washington Times} did publish that Charles Hurt piece, but that there were other commentaries

along exactly the same lines. There was a similar editorial comment, picking up on the {Washington Times} story in the {Washington Enquirer}; and in both cases, there were references

to a series of commentaries that appeared recently in the {Washington Post}, which is generally thought of – along with the {New York Times} as one of the mainstays of the liberal establishment media apparatus. You had Richard Cohen and Dana Milbank, two of the senior regular {Washington Post} editorial columnists taking note of the fact that President Obama was completely disoriented and when his teleprompter broke down

during the course of his presentations in Paris, he stammered and staggered 336 times in a speech that ran a total of 13 minutes.

Never mind that the gathered world leaders were told that they had a firm 5-minute limitation on their speeches. It may have taken the President 13 minutes to deliver a 5-minute address; I

haven't reviewed the text, or timed it or anything. But clearly,

he is suffering from severe mental exhaustion, a breakdown; someone who – as Lyndon LaRouche identified as early as April of

2009 – suffers from a form of extreme narcissism, can't avoid the reality that the world is going in a very different direction

than his narcissistic delusions would have him believe.

Just prior to the attacks in Paris, on the 13th of November, the President issued a statement saying that ISIS was contained

and on the way to being defeated, and didn't pose a threat.

Earlier he had called them "the junior varsity of terrorism."

I think reality tells us something quite different.

Earlier this week, he said that there is no measurable security threat, here, inside the United States. And what we saw

happen in San Bernardino, California several days ago, clearly demonstrates that that was not an accurate reflection of reality.

The response of the White House has been to put pressure on FBI

Director, [James] Comey, and on the media, to hold back from drawing the obvious conclusion, that virtually anybody in their

right mind has drawn, from even the media coverage of that San Bernardino incident, namely, that it was a pre-meditated

terrorist attack. It's very much reminiscent of what happened on September 11th, 2012, when President Obama ordered a false statement, a patently absurd false statement, about the attack in Benghazi [Libya] that led to the murder of U.S. Ambassador Chris Stevens and three other American officials. And that, of course, is still an issue that's pending before the House [Select Committee on Benghazi]. So, we're clearly dealing with a situation where the President's grip on reality is slipping precipitously.

Under similar circumstances, back in the early 1970s, members of President Richard Nixon's own political party, were grounded enough in reality that they were willing to recognize that Nixon was "losing it" mentally, and represented a grave danger to the survival of the United States, and they were seriously contemplating invoking the recently-ratified 25th Amendment, that provides for the immediate removal of the President of the United States. These recent articles, published this week, have openly said that Vice-President Joe Biden should reach out to Speaker of the House Paul Ryan, and similarly consult with the Cabinet, and consider invoking the 25th Amendment. That process can remove Obama from office within a matter of {hours}. And so, we're here in a situation. We've seen the developments. We've saw the Tulsi Gabbard exchange with Ashton Carter.

And, I think it's noteworthy, that the statements that Matt just quoted from, from former Defense Secretary Bill Perry, have very much bearing on the situation, because Perry and Ash Carter have jointly written a number of articles in military

journals.

They're very very close. One could almost say that Perry is Ashton Carter's mentor. So, if you've got someone like Perry alarmed enough to come out publicly – and really, in a sense, reverse his own statements of the recent years – and say we've got to get in synch with the Russians, and you hold that up against what Carter is saying as an official spokesman for the Administration, putting the onus on Russia, and really refusing

to directly address the issues that were raised by Congresswoman

Gabbard, you get an idea that there is a disconnect from reality,

with respect to the most pressing and dangerous issue facing mankind today, which is the question, "Are we close to the kind

of incident that could get out of control and lead to nuclear war?"

Nobody in the Administration is talking about what the consequences and implications are, of the fact that President Obama {publicly, after the fact}, endorsed the actions of the Turkish government in shooting down that Russian Su-24 over the

border area between Turkey and Syria. I'm told by leading U.S. military and intelligence contacts that there's unanimous agreement among the leading countries of NATO, including the U.S.

military, and all of the major European militaries, that, basically, the Turks had no business shooting down that Russian

plane; it was an act of {absolute provocation}. If Turkey was not

a member of NATO, with that Article 5 mandate for collective security backing them up, without the idea that [President] Erdogan had, that he had the full backing of President Obama, it's very unlikely that he would have even remotely considered ordering the bombing of that Russian plane.

Now, what is the aftermath of that action by Turkey? From a strictly military standpoint, as we talked about this last week,

leading figures within the U.S. military and intelligence command, immediately got on the horn with their Russian counterparts. And there was an agreement reached that this would

not be, in and of itself, a trigger for an all-out war in the region, a war between Russia and Turkey. President Putin refrained from any direct military retaliation against Turkey. And that's a good thing.

What Russia {did} however do, as Representative Gabbard referenced, Russia has deployed their S-400 Air Defense Systems

to the airbase in Latakia Province inside Syria. That airbase is

32 miles from the Turkish border. The S-400 Air Defense Systems

have a range of 250 miles. In other words, Russia has the ability

to knock out Turkish aircraft 200 miles {inside} Turkish territory. That's an area in which U.S. fighter planes and drones

are also operating.

The Russians have now equipped all of their entire range of Su fighter planes with air-to-air missile capabilities, so that

you've got both American and Russian, and now you've got the added complexities of British and French, perhaps soon German, planes, all flying within that same general airspace.

So, to say that we are not in a situation where the conflict, even if it's a disagreement over policy toward Syria,

that this doesn't represent a hair-trigger situation for a war that could directly involve U.S. and Russian forces, not surrogates, but direct U.S. and Russian military forces, would be

an absolute denial of reality.

Now, a number of military thinkers have come out with measures that could be taken to mitigate the risk. There are those, including [ret.] German General [Harald] Kujat, who've called for the re-convening of the NATO-Russia Council, to create

a mechanism for coordination between NATO and Russia, in which the Syria-Turkey issue would be one element of it. Former top DIA

official and retired U.S. Army Colonel, [W.] Patrick Lang, in his

widely-read website, has said that Turkey should be suspended from NATO, because their irresponsible behavior could, by itself,

be a trigger for general war. There are proposals, reflected by

[U.S. and Russian nuclear security expert] Bruce Blair; reflected

by Gen. [James] Cartwright, who was the former vice-chairman of

the Joint Chiefs of Staff [and] former head of the U.S. Strategic

Command, our nuclear triad; along with Russian [Maj.] Gen.

[Vladimir] Dvorkin, who was the chief intelligence analyst for Russia's strategic rocket force – who've all said, "Let's immediately abandon launch-on-warning. We've got to, basically,

create an alternative to this hair-trigger situation, where a decision about global nuclear annihilation, has to be made in a

matter of seconds."

The reality is, that there is another option. It's the option that was referenced in the {Washington Times} and the {Washington Examiner}, and even implicitly in the {Washington Post}. And it's the option that Lyndon LaRouche has been discussing {for a very long time}. You've got to {remove} one of

the most crucial factors that continues this threat, which is the continuation of President Barack Obama in office. The 25th Amendment is there. His behavior in Paris, his erratic behavior, has caused alarm bells to go off all over the place, and the question that's got to be posed, is: "Are {you}, Member of Congress; are {you}, American Citizen, willing to run the risk of maintaining a President in office, who may very well be "losing it" mentally, and who certainly has exhibited a policy of hatred towards Russia

and particularly towards President Putin, that under the present circumstances poses a grave danger of general war, a war that could be a nuclear war. So, that's the question on the table. And now that Mr. LaRouche is no longer the only leading American political voice openly talking about immediately invoking the 25th Amendment, maybe it's time for a serious national debate and dialogue on that issue to put the kind of pressure on Vice-President Biden, Secretary Kerry, Speaker of the House Paul Ryan, to not run the risk, to not play, to use a bad analogy, Russian roulette, with nuclear warheads, and the barrel of a gun, when the survival of humanity is at stake.

We are really now in a very different place than we even were a few weeks ago. The actions taken by Erdogan have brought us to that moment of hair-trigger, and while there are many

things that could be done to ameliorate that danger, the fact is that none of them are possible so long as President Obama is in office. So the tools are right there. The 25th Amendment can be activated on a moment's notice. We could have a regime change, purely constitutional, here in the United States, as a measure of caution against someone in a state of mental breakdown, being in a position of having his finger on the nuclear trigger. And I see no justification whatsoever for running the risk of mankind's survival, of waiting another day to activate that potential.

OGDEN: Thank you very much, Jeff. Now, I'm just going to pose the institutional question for this evening, and Jeff will deliver what Mr. LaRouche's response was to this, as well as Helga LaRouche's insights. The question reads as follows: "Mr. LaRouche, the German Bundestag has voted to support the U.S. coalition military operations in Syria against the Islamic State, and the British Parliament has also taken similar action. What is your view of German and British involvement in the fight against the Islamic state in Syria?"

STEINBERG: Well, I think that one thing that's obvious, the first comment from Mr. LaRouche on this was, yes, we've got to defeat the Islamic State. It's got to be done, and there's got to be an alliance of countries involved in doing that, and with that, he said, of course always be cautious. You can never trust

the British.

Now, the fact of the matter is that there are measures that could be taken, that would lead to the crushing of the Islamic State, to the taking back of Raqqa, their nominal capital, to the

ouster of the Islamic State from Mosul—the military options are

all quite clear and are being openly discussed, and are being proposed around the tables all over the place. Seal the border with Turkey. The Erdogan government in Turkey through the son Balal Erdogan, son of the president, has been the major source of

black market revenue for the Islamic State, since the very beginning. We know that there are massive black market oil deals

going on between ISIS and the Turkish black market, which is really the mafia underbelly of Erdogan's AKP Party, and the MIT,

which is the Turkish equivalent of the CIA, run by one of Erdogan's very close associates.

So, you can seal the borders. You can start the economic squeeze against the Islamic State. You could create a single joint military command operation fully integrating Russia, into

whatever other military operations are going to be run. President

Hollande of France, when he was in Washington, and then in Moscow

last week, specifically proposed that there be a consolidated unified air campaign against ISIS, and that on the ground the Syrian army be integrated with some of the rebel groups that are

strictly made up of former Syrian military personnel—some element

of the Free Syrian Army, in particular. That kind of ground force, maybe with some other assistance from the Iraqi military,

along with a massive air campaign, through a single unified command, could wipe out the Islamic State, at least in so far as it's operating out of a major safe haven territory in Syria and Iraq.

The problem, however, as has been demonstrated by Paris, by San Bernardino now this week here in the United States—on a much

lower scale, of course— by the bombing of the Metro jet, Russian

metro jet over the Sinai, by the suicide bombings in Southern Beirut, all of these things indicate that you're dealing with a

much larger problem that's not going to be solved overnight. You

can crush the nominal Islamic State militarily, but you've got to

address a much more fundamental issue, which is that the policies, the geo-political policies coming out of the leading Western powers—the United States, particularly Great Britain, France to a degree, certainly Saudi Arabia, Qatar, Kuwait, the United Arab Emirates, Turkey— there's been a long-standing policy

of promoting the Saudi-Wahhabi neo-Salafist agenda, and spreading

this disease, this Dark Age ideology, all over the globe.

You have large swaths of territory in the Middle East, in North Africa, in other parts of Asia, that are ungovernable, and

have been turned into no-man's lands as the result of the prolonged policies— I would say that it's the Twentieth and Twenty-First Centuries' Thirty Years War, except it began operationally in 1979, when Jimmy Carter and Brzezinski were still in office, when there was a presidential finding authorizing the assembling of the Islamist mujahideen to drive the Soviet Red Army out of Afghanistan, except, of course,

that

operation began 6 months before the Soviets even went into Afghanistan.

So, we're in the throes of a multi-generational process of creating Dark Age conditions in many parts of the planet. If you

were born 35 years ago in Afghanistan, you've never lived under

anything other than 30 Years' War conditions of violence and chaos. And don't say that Afghanistan was always like that, there's nothing you can do about it. That's emphatically not true. Throughout the postwar period, the 50s, 60s, and 70s, the

United States' presence in Afghanistan was largely through the Army Corps of Engineers, the Peace Corps, and other organizations

like that, and the place was relatively peaceful and stable. It

was not the world's opium production capital. So, the point is that there are alternative policies that must be enacted to really defeat this Dark Age phenomenon.

The Chinese have adopted the One Belt/One Road policy of developing vast corridors of infrastructure, of industrial and agricultural expansion, of water management, throughout much of

Eurasia. For that program to work, it's going to be urgent that

we achieve stability in places like Syria and Iraq, and in many

parts of North Africa. So, the real question here is, if you're

prepared to commit to defeating the phenomenon that ISIS right now is the most visible representation of, you've got to be prepared to fundamentally change your thinking. You've got to be

willing to abandon geo-politics, altogether. Abandon the British

Empire, because this policy of permanent warfare across this great big crescent running from North Africa through the Middle

East and Central Asia, all along the southern borders of the former Soviet Union into Western China,—that's a British geo-political policy. It was called the Bernard Lewis plan back

in the 1970s, of spreading fundamentalist chaos along that entire

what they called crescent (arc) of crisis.

That program hasn't changed. It's British geo-politics at its worst. It's population warfare at its worst. And those policies must be abandoned all together. There was even a commentary this week in the {Wall Street Journal} of all places,

asking the question of whether or not China's New Silk Road policy might not be the key to saving the situation in Syria and

Iraq, and throughout that region. You've got to give people hope

that there is a viable prospect for a future, if you're going to

get those leading strata within Syrian society back from Europe,

where they were driven out by ISIS; back into Syria to rebuild their country. They've got to know that there is a commitment to

a kind of a global Marshall Plan, which the Chinese have proposed

as part of their One Belt/One Road policy. I had the privilege,

earlier this week, of being in Tokyo, attending two conferences.

One where Helga Zepp-LaRouche spoke about the urgent need to avoid the war dangers by the United States and other western countries, by becoming fully involved and committed to working in

conjunction with China and the other BRICS countries on this One Belt/One Road policy. We've got to build development corridors from areas that are now strictly war zones. I spoke at a second conference earlier this week with Mrs. LaRouche in Tokyo; and we both took up this question very strongly. You need a new paradigm of thinking; you need to think at the level of real human beings who uniquely are capable of thinking about the future. Of creating a new future; not one that's defined by the geopolitics of population war, but one that's defined by scientific advancement, by the betterment of all mankind. So, the issue on the table is, you can defeat ISIS militarily with some readily available tool; especially if you drop the war confrontation with Russia, and get into an alliance with Russia, which means getting Obama out of office under the 25th Amendment. It's doable, but you're not going to solve the deeper underlying problem of the consequences of the last 35 years or more of this hideous geopolitics of pitting one nation, one people against another, promoting irrationalism and fundamentalism. You've got to basically roll up your shirt sleeves and begin real development of the kind that China has correctly defined as the win-win policy of the future.

At this conference, there was a leading representative from Russia, Dr. Yakunin, who said that the Russians have concluded that their Eurasian development plan for major infrastructure projects, is completely compatible with China's One Belt/One Road

policy. India, as a leading BRICS country, is fully on board with that prospect. We're about to develop a plan and publish it in the coming days, for the United States to become fully integrated into this global World Land-Bridge policy. But this requires an overhaul of thinking; and that overhaul of thinking is now long overdue, because the very survival of mankind is literally on the table is we don't make that change. So, we've got a much bigger challenge and a much bigger agenda. Even if we're serious about defeating the Islamic State and other manifestations of this Dark Age policy. It's going to have to be done through a vast change in thinking, and a return to real human thinking about what kinds of projects can insure not just the survival, but the betterment of mankind going into the future.

OGDEN: Thank you, Jeff. Just by way of quick introduction of Ben Deniston, who's going to conclude our broadcast here tonight, I want to pick up here directly off of what Jeff just ended with. As those who have been following the website this week know; and who had the chance to participate last night in the Fireside Chat with Mr. LaRouche, Mr. LaRouche's emphasis has been one of saying that this entire Dark Age situation which we now find ourselves

in today – both internationally as Jeff just elaborated, and also here domestically with the Dark Age of rising death rates, addictions, violence, and so forth, that is plaguing the American people as the result of 16 years of a Bush and Obama Presidencies, Mr. LaRouche said, “The future cannot be created by a continuation of the failed policies of the past. This Dark Age, which we now find ourselves in the midst of, cannot be overcome without the conscious elimination and overturning of the failed axioms of the present system. A New Paradigm today, as Jeff was just discussing, just as with the Golden Renaissance of Filippo Brunelleschi and Nicholas of Cusa, is never something which can come about through an evolutionary change,” as Mr. LaRouche said last night, “but only as a consciously revolutionary effect of the intervention of a great genius. The effect that a great genius has on history; a genius such as Brunelleschi or Cusa. Or more recently, you can use the example of Albert Einstein. Geniuses who reject the failed ideas of the past, and instead introduce something completely new; a valid, newly discovered principle upon which a valid and viable future can be built. So this is something which obviously Mr. LaRouche has done consistently throughout his life; and has based his entire career on. But for those of you who had the chance to participate in the Fireside Chat with Mr. LaRouche last night will know, you

heard

him call on all of you; on all of the American citizenry to adopt

that perspective of genius as your personal commitment going forward. And this is obviously something which all of us have to

think about very profoundly.

So Ben, I guess I would ask you to elaborate for us a little bit, what is the equivalent of the great Brunelleschi's dome, you

could say, of today; which can be the herald of this new Renaissance for all mankind today?

BENJAMIN DENISTON: It's quite a task, I think, Matthew. But as Matthew said, I'm just going to pick up off of – we've been working on, the LaRouche PAC Science Team – this program of putting together a picture for the American people, what it would

mean for the United States to join this New Silk Road orientation. What it would mean for us as a country to really return to our roots, as founded by people like Alexander Hamilton, as Mr. LaRouche has put a great deal of emphasis in his

most recently developing flank in Manhattan being real soul of the nation where we could pivot the United States back to an orientation like Matt just referenced in terms of a real pursuit

of mankind as a creative force. What will it actually mean for the United States to once again participate in that process? And

this is something that, as was referenced, at least a thesis perspective on what that would look like for the United States.

But I wanted to open by just referencing something that was mentioned earlier, just to get a sense to get at the real principle of what we were talking about. There was a rather unprecedented study that came out, a study that's rather

shocking

that pointed to an unprecedented reality which has been uncovered

in just the last couple of months, which is the realization of the increase in death rates among white, American, working age people. And we have a graphic illustrating the comparison of the

death rates for this particular demographic, in comparison with a

number of other developed nations. [Figure 1] And we can see in

red there, from 1990 up to past 2010, the change in the death rate for, again, white Americans from age 45 to 54. And I just want to put this on the screen for a minute, because there's a lot of stats we can go through in terms of what's happening, and

a lot can be done to give a sense that I think most Americans have their own clear sense of, living in this nation, of the real

process of death of the U.S. economy, under the Bush-Obama reign.

But I think this one is rather shocking, because these are people that are supposed to be in their prime. We're talking about people who are supposed to be reaching their, towards the

peak of their productive contribution to society, people who are

supposed to be approaching the pinnacle of their ability to contribute to the advancement of the society of which they're a

part. And what are we seeing in that layer of the population?

This dramatic acceleration, continual year to year increase, in

the death rate of this section of the population. As the authors

of the study stated, "We have half a million Americans who are now dead, who frankly should not be dead," according to what

we

would expect from a healthy economic process.

And what's the cause of this? What are the major factors contributing to this increase in the death rate? You have drug addiction, alcoholism, substance abuse, prescription drug abuse,

heroin abuse, suicides. These are diseases of despair as has been

said. These are diseases of a dying society, where people who should be at their prime contribution to the economic process, are instead ending their own lives. They're killing themselves.

What's supposed to be our leading productive sector of the economy is instead destroying and ending their own lives, through

their own willful choice of these substance abuse, drug addiction, suicide, what have you.

So I think this should be taken as a very clear signal of what's happened to the United states, what's happened to the American economy. And what we have to reverse. And what I want to

talk about just briefly is trying to get at the essence of the issue, to the degree possible. Because we can talk about putting

people back to work, we could talk about creating jobs, we could

talk about rebuilding things-but that's not going to get to the

real essence of what we confront right now as a nation. We have

to really re-find the purpose of the existence of our nation, as

Matthew referenced as Mr. LaRouche said last night, in an understanding of what is mankind's purpose as a creative force in

the Universe.

Why do people work? Why do people have jobs? Why do people

work to contribute to society? What's the purpose of existence?

That's been eliminated really over two generations, increasingly

though in a rapid acceleration, under the Bush-Cheney regime. The

very idea that mankind is inherently creative species; I mean, that mankind creates its own existence meaning that {you}, as an

individual part of that species, part of that process, can participate in the actual physical creation of the future state

of society. That if society moves forward, ... And what do we mean by "move forward"? LaRouche has spent decades developing a

science of physical economy. What is economics for mankind? We can support a greater population, higher population density, with

better living standards for everybody; that unlike the animals,

unlike the Greenies' ideology, there's no zero sum game for mankind. There's no finite, fixed amount of wealth for the human

species. That mankind can uniquely create a fundamentally higher

state of existence for his species as a whole.

That doesn't come from merely finding some new resource, or exploiting some new resource, but from the unique creative powers

of the human mind. Something {unique} about the human mind that

we don't see existing anywhere in animal life per se. That that

unique capability is the substance, the principle, underlying what makes mankind a unique force on this planet. We have to again find our existence in exercising and implementing that

principle—the idea that based on that principle, we can create wealth for our nation. We can grow our population. We can have a large population with higher living standards, better infrastructure, better conditions of life, better health care. We can provide all that. Mankind has the ability to do that. But the way that mankind does that is by the creative contributions of individuals acting in coordination with society. We've lost the connection to that. We have to re-establish the connection to that. Really in a scientific sense. That mankind has a real physical immortality that he can create for himself. He can be the creation of the future existence, not just the extension of the past, not just the extension of the present, but the creation of a state of existence for society which would not ever exist if not for the actions, the contributions, of the earlier generation of the earlier state. That's what we have to return to. Creation of new states for mankind, not just perpetuating or rebuilding what we had in the past, but rising to a new level. And we need that now more than ever. That has been at the root of our existence as a republic, again going back to Hamilton, people like Lincoln, people like Franklin Roosevelt—that's been understood to varying degrees, that this is what makes mankind unique, and we have to focus our efforts of government, of society, in exercising and facilitating that creative process. So what do we need to do now, today? Just to go through some

of the obvious things that we should be focused on, and doing as a nation. One leading element is going to be rebuilding our nation, rebuilding our infrastructure, and in a sense not really rebuilding, but building anew, building a higher level of existence for our nation. And one of the things we're going to be featuring in our prospective program for the United States is actually building a modern, high-speed rail system. This is just obvious. That transportation in the United States would be a joke if we didn't have to deal with it every single day. The idea of people just wasting their lives on these highways. Hours upon hours upon hours daily, just wasted. If you go to the third graphic here, we have a comparison, just to give people a sense of—in the green, we see existing high speed rail systems in the United States and China. Now, in the United States this has been debatable whether we could actually include the green corridor we've included as technically high-speed rail. Relative to what we have, we could consider it high-speed rail, but that's not saying much. It's stretching the definition, but it's the closest we have. and throughout the rest of the United States, you see one proposal, among a number of proposals, for what kind of obvious, sane high-speed rail system we should have: travelling 150 miles per hour, to get people to different locations in a quick efficient manner. You see China is doing this. You see China's program now,

what they've built, and what they're committed to building I believe out to 2020, for their high-speed rail program. So this could be done. This needs to be done.

We have the water issue. We have, to put it lightly, insane governor in California, who, despite living on the coast of the largest body of water on the face of this planet, seems to think that we've run out of water. Well, we have plenty of means available to us to provide all the water we need. Some of this is illustrated in the next graphic, the fourth graphic. This is something we've covered in more detail on the LaRouche PAC website and other locations. But mankind fully has the capability of managing the water cycle in completely new ways.

We have desalination. LaRouche has been talking about desalination for decades. Nuclear-powered desalination, you can provide the water you need in the coastal areas. You can do water transfer. There's rivers that exist that have abundant excesses of water that just flow into the ocean unused. And we can really go to the frontiers. We can look at mankind managing the water in the atmosphere. This is actually happening right now as we speak in various places around the world. We have technologies now to actually manage precipitation in the atmosphere; increase precipitation where we want it. Some of this is drawn directly from insights into how our Earth's climate system actually responds to different galactic environments – the galactic conditions affecting our climate. Understanding this gives us

an

insight into how we can manage those conditions; how we can increase the rainfall where we need it. How we can actually direct flows of atmospheric water vapor to where they're needed.

We could be drawing the atmosphere of water vapor from over the

Pacific Ocean into California and increasing the rainfall in California. We can do that.

Power, energy, nuclear power; we've been sitting on nuclear power for decades. It's been suppressed; fusion has been suppressed. There's been a conscious policy to not put the resources into fusion that are needed to develop fusion power. We've had in effect a policy of not developing fusion power for

decades. You just look at the budget compared to what was known

to be required to develop it; it's obvious. And various experts

have made clear, we can have a demonstration functioning fusion

power plant in 10-15 years, if we decided to do it.

Obviously, all this would require a high-speed rail system, solving our water crises, mass production of nuclear power, a crash program to develop fusion power. This would force us to confront the fact that we need to rebuild our manufacturing base;

rebuild our industrial base. We'd be forced to confront a certain

reality that now we look at an unemployment problem; with this program, we're going to be confronted with a little more frightening reality. We actually have an unemployable problem; we

have people who have no skills. We're going to need to look back

to things like Franklin Roosevelt's CCC program, and figure out

how to upgrade that and advance that for an entire new challenge of taking not just a labor force, a society that's had no productive work for a decade or more. And look, we've had two generations of zero-growth policy; two generations of de-industrialization, a shift towards this insane, so-called "services economy". Wall Street bubbles. We've had fewer and fewer people who have any idea of how to contribute a productive contribution to the economic process.

So, we're going to need to actually tackle all these issues. And, again, this is not just rebuilding stuff we had before; it's not just rebuilding our infrastructure. It's not just recreating the state of the economy as it was 20, 30 years ago. This is looking at how do we increase the potential productivity of the economy as a whole to a completely new level? Modern transportation, water, power. We can open up entire new regions of the continent; entire new territories of the nation can now be developed. New agriculture; new production; new industries; new cities. We could actually be developing new Renaissance cities, organized around a conception of man as a creative process. The city itself can be an expression of the principle of this new Renaissance; this New Paradigm that we want to create. The construction of sane, organized city population areas, centered around cultural development; educational development. Centered around universities and cultural systems as the core of the development of your population, of your society. That organizes

this city. Around it, you have the various agriculture, industry, etc. that's an expression of mankind's creative capabilities. But actually coherently designing the city in which the population around this new principle, this new conception of mankind. So, this is what we can do; this is what we need to fight for. But I think to attempt to address what Matthew said in terms of Mr. LaRouche's remarks in terms of actually creating a new future; that has to be the number one guiding principle. And Mr. LaRouche in recent years has again come back to the pedagogy of the difference between mankind and the animals. And I think that's something that most people still don't understand the way he understands it. What is it that mankind has that makes our species separate; that makes us distinct? What is that actual principle which mankind has the ability to tap into and employ if he chooses to; if he chooses to organize his society in a truly human way? And what would that mean for us today? Well, again, it wouldn't mean just doing what we've done in the past. It would mean that right now, what we have to do is bring society to a level that we've never had before. And we have to fight to engage the American population again into recognizing that their meaning to history, their meaning, period, depends upon that. That the meaning of their very existence depends upon recognizing that they have a potential to contribute to the creation of a higher state of existence for society. And for mankind, if we're not doing that, if we're not organizing society to do that and

exercise that, and implement those creative leaps of mankind, then you're not being human; and your population is being denied

an actual efficient access to their true scientific immortality

as a human species.

There's obviously a lot that could be said, but I think that's the principle that we have to focus on; that it's not just

about creating jobs. It's not just about employing people who are

various economic statistics; it's about coming to a new, higher

understanding of economics really as an expression of this unique

spark of human creative potential. And we have to, again, focus

on that as the number one issue; the cause, the substance of what

will allow us to progress and move forward. And that really is the whole purpose of all of this.

So, we're going to have more coming out; a lot more can be said, but I think that's the challenge that we have right now.

And I think it's going to be a huge challenge, given what's happened to the population; especially in the last two Presidencies. But the fight is to awaken that in the American people; they have to realize that this is the only thing that's

worth fighting for. Fighting for creating the future in a way that is truly, uniquely human.

OGDEN: Thank you, Ben. And what Ben referred to, is a forthcoming programmatic feature which is intended to be a supplement to the EIR Special Report, "The New Silk Road Becomes

the World Land-Bridge". This is going to be titled, "Why the United States Must Join the New Silk Road". I also know this

will

be the bulk of the subject of the presentation which Helga delivered in Tokyo, which Jeff was referring to; and will be available in transcript form in the next edition of {Executive Intelligence Review}. So, I'm going to bring a conclusion to our

broadcast here tonight. I would encourage all of you to continue

participating in both the Thursday night Fireside Chats, which Mr. LaRouche hosts every week, as well as if you are present in

the New York City area, the Manhattan Project meetings, which occur every Saturday afternoon. Another one will occur tomorrow.

So, thank you very much for joining us. Thank you to both Jeff and Ben, and please stay tuned to larouchepac.com

USA: Kongressen afviser Obamas klimadiktater

2. december 2015 – Repræsentanternes Hus nedstemte med overvældende flertal Obamas diktatoriske klimaforandringsregulativer for kraftværker, selv om Obama har til hensigt at nedlægge veto mod afstemningen. Obamas EPA (Environmental Protection Agency) gennemtvang regulativet under den falske forudsætning, at kulstof er en forurener og således falder ind under den udøvende grens (præsidentens) mandat for at standse forurening.

Afstemningen fulgte for det meste partilinjen, med 242-180. Tirsdagens afstemning sender et budskab til Obamas skrivebord, efter Senatets vedtagelse af lovgivningen i november, iflg.

The Hill.

EPA's regulativ fra august påbyder en 32 % 's nedskæring af energisektorens udledninger af CO2 i 2030, de første grænser for drivhusgasser for kraftværker. De stemte også med 235-188 for at blokere et lignende EPA-regulativ, der satte grænser for udledninger fra nyligt opførte kraftværker, der bruger kul eller naturgas, og som iflg. industrien stort set ville forhindre nye kraftværker.

Budskabet til Paris – Obama har ikke det amerikanske folks støtte til sin grønne fascisme.

Syvogtyve stater har sluttet sig til dusinvis af erhvervsgrupper og energiinteresser, der har anmodet Appeldomstolen i Columbiakredsens Distrikt om at standse implementeringen af regulativerne. Dommerne vil så tidligt som i næste måned afgøre, om de midlertidigt skal blokeres, mens retssagen skrider frem, sagde *The Hill*.

Elektricitet begynder at strømme gennem første, russiske energi-bro til Krim

3. december 2015 – Drevet frem af Putin personligt blev der i går, forud for tidsplanen, tændt for den første »energibro«, der via Kerch-strædet forbinder Krim med det integrerede russiske el-net, og som kan levere 200 MW elektricitet. Den anden 200-MW ledning skulle efter planen blive operationel den 20. dec., men Putin presser på for at dette skal ske tidligere, den 15. dec. eller deromkring, hvis det overhovedet er muligt.

Ukraine forsynede Krim med al Krims elektricitet (ud over individuelle generatorer), 800 MW, indtil det fascistiske regimes bølger sprængte disse forbindelser i luften den 20. november. På det tidspunkt optrappede Putin-regeringen arbejdet med at få noget strøm igennem før den oprindelige startdato, som var den 20. dec. Der kommer yderligere to undervands-el-ledninger i kraft i maj 2016, og der skal bygges to nye kraftværker i 2017-2018.

Ved indvielsesceremonien udtrykte Krims leder Sergei Aksyonov over for Putin Krim-folkets »enorme taknemlighed, respekt og kærlighed til Deres personlighed« i bevidstheden om, at De ikke ville »efterlade dem hjælpeløse«.

Foto: Mørklagte gader i Simferopol, Krim.

Ikke alle baltiske nationer er ivrige efter Tredje Verdenskrig

3. december 2015 – I en tale på London School of Economics torsdag benægtede Letlands udenrigsminister Edgars Rinkevics, alt imens han ikke gav udtryk for varme følelser for Rusland og protesterede over, at Krim havde sluttet sig til Rusland igen, osv., en rapport, der sagde, at Letland ikke ville indgå i nogen koalition, der involverer Rusland, rapporterede *Baltic Times* i går.

»Jeg vil ikke udelukke, og vi kan finde en måde at koordinere

med Rusland på, i det mindste til et niveau, hvor vi ikke nedskyder hinandens fly eller starter Tredje Verdenskrig ... Hvis vi ikke koordinerer med Rusland, vil vi ikke være i stand til at nedkæmpe ISIS på den mest effektive måde«, sagde Rinkevics.

Han sagde også, at de erklæringer, som den lettiske, litauiske og estiske præsident havde udstedt den 20. nov., var blevet rapporteret på en upræcis og oversimplificeret måde af den internationale presse, da denne sagde, at De baltiske Stater ikke ville indgå i nogen koalition, der involverede Rusland, iflg. *Baltic Times*. Virkeligheden er langt mere nuanceret, i det mindste i Letlands tilfælde, sagde han.

For sit vedkommende sagde Estlands premierminister Taavi Roivas i et interview til Reuters i går, at han ikke tror på, at Rusland vil angribe Letland, på trods af »bekymrende« indtrængen og militærøvelser nær ved dets grænser i år. Reuters sagde, at han også »distancerede sig fra et krav fra Letlands og Litauens side om en permanent NATO-troppestilstedeværelse i Baltikum.« Roivas sagde: »Scenariet med grønne mænd [dvs. russiske tropper] er ikke mere sandsynligt her end i Storbritannien. Estland er et NATO-land, og jeg anser det for usandsynligt, at Rusland tænker på at angribe NATO ... NATO-lande bør ikke være bekymrede over direkte intervention.«

Foto: Edgars Rinkevics

Obama og NATO beskytter Tyrkiet mod Rusland

Den 1. december 2015 – Efter præsident Obamas optrapning mod den russiske præsident Vladimir Putin i går, mødtes NATO-landenes udenrigsministre i Bruxelles i dag (mødet løber indtil 2. december), hvor de lovede, at NATO står bag Tyrkiet uanset, hvad der måtte ske.

"NATO's mangeårige planer for Tyrkiets forsvar er på plads og vurderes løbende", sagde ministrene i en fælles udtalelse i dag. "I lyset af den generelle omskiftelighed i regionen, styrkes disse planer yderligere" med en forøgelse af Tyrkiets luftforsvar. "I ånden af 'alle for én', forbliver vi fast besluttet på fortsat at udvikle yderligere NATO-sikkerhedsforanstaltninger, og alliancepartnere arbejder med forberedelse af andre mulige bidrag."

Den amerikanske NATO-ambassadør Douglas Lute gav i sine bemærkninger i går Tyrkiet fuld opbakning i forbindelse med den tyrkiske nedskydning af det russiske SU-24 fly den 24. november.

"De amerikanske data, jeg har set, bekræfter Tyrkiets version af begivenhederne. Flyet befandt sig i tyrkisk luftrum; kamphandlingen blev udført i Tyrkiet; flyet blev advaret gentagne gange", sagde han. "Der var ikke blevet udsendt nogen flyveplan, der omfattede en krænkelse af NATO's luftrum."

Til trods for, at de kastede skylden for episoden på Rusland, opfordrede embedsfolk i både Bruxelles og Washington til en mindskelse af spændingerne. NATO-generalsekretær Jens Stoltenberg foreslog en modernisering af koldkrigs-traktaten kendt som Wiener-dokumentet, der udstikker reglerne for storstilede militærøvelser og anden militær aktivitet, tillige med 'varme' telefonlinjer og andre militære

kommunikationskanaler. "Den må nødvendigvis moderniseres, fordi der er adskillige smuthuller", sagde Stoltenberg. I går ringede formanden for USA's Generalstabschefer, general Joseph Dunford, for første gang til general Valeriy Gerasimov, den russiske generalstabschef, og ifølge Dunfords talsmand var dette et af de emner, de diskuterede. Talskvinde for USA's Udenrigsministerium Elizabeth Trudeau sagde til journalister, at bevismateriale fra Tyrkiet og amerikanske kilder "indikerer, at det russiske fly krænkede tyrkisk luftrum" til trods for, at det blev advaret flere gange af tyrkiske styrker. "Vi bør nu tilskynde til en dialog, og vi har behov for en nedtrapning af situationen," sagde hun og tilføjede, at en "fortsat diskussion imellem de to parter nu er det vigtigste".

Alexander Grushko, Ruslands ambassadør til NATO, reagerede på alt dette ved at beskyldte NATO for at give Tyrkiet politisk rygdækning for aggressionen mod Rusland. Ifølge Sputnik rapporterede Grushko, at han har haft en samtale med NATO's vicegeneralsekretær Alexander Vershbow om nedskydningen.

"Jeg informerede ham om Ruslands holdning til hændelsen, og henviste til de militære og politiske faktorer, der bevidner den kendsgerning, at det var et overlagt angreb på det russiske fly i syrisk luftrum", sagde Grushko. "Jeg understregede, at NATO, der ikke er kommet med nogen principmæssig evaluering af denne ulovlige handling, faktisk har dækket politisk over Ankara som sit medlem og derfor har et medansvar for episoden", sagde han. Grushko anklagede Tyrkiet for ikke at følge etablerede NATO-procedurer til at forhindre luftfartøjer; dvs., at det kampfly, der vil forhindre indtrængning, skal flyve op langs siden af det indtrængende fly for at identificere det, og derefter eskortere det ud af luftrummet. Ved hændelsen den 24. november "blev disse NATO-procedurer ikke fulgt, eftersom piloterne, ifølge Ankara, ikke engang kendte identiteten af det indtrængende fly", sagde Grushko.

Leder, 4. december 2015: Præsident Putin nagler Obama; LaRouche banker det ind

Præsident Putin holdt sin årlige tale til det russiske parlament (Den føderale Forsamling) i dag foran flere end 1.000 mennesker i Skt. Georgs Sal i Kreml. Han begyndte med at hylde de russiske militærfolk, der gør tjeneste i kampen mod terrorisme, og fortsatte med at introducere enkerne til de to soldater, der blev dræbt af Erdogan, og holde et øjeblik stilhed. Russerne ved fra 1990'erne, hvad den internationale terrorismes aggression vil sige, sagde han. Terrorismen vil aldrig blive nedkæmpet af et enkelt land.

Engang fredelige og stabile lande, – »Irak, Libyen og Syrien – er styrtet ud i kaos og anarki, der udgør en trussel mod hele verden.«

»Vi ved alle, hvorfor dette skete. Vi ved, hvem, der besluttede at afsætte de uønskede regimer og brutalt gennemtvunge deres egne regler. Hvor har det ført dem hen? De oppiskede ballade, ødelagde landenes statsdannelse, satte folk op imod hinanden, og dernæst 'vaskede de deres hænder', som vi siger i Rusland, og banede således vejen for radikale aktivister, ekstremister og terrorister«.

Han fortsatte med at sammenligne den nuværende situation med den, der førte til Anden Verdenskrig, med alt, hvad det indebærer for russerne.

»Det internationale samfund burde have lært af fortidens lektier. De historiske paralleller i denne sag kan ikke benægtes. En manglende vilje til at slutte kræfterne sammen imod nazisterne i det 20. århundrede kostede os millioner af liv i den blodigste verdenskrig i menneskehedens historie. I dag står vi atter ansigt til ansigt med en destruktiv og barbarisk ideologi, og vi må ikke tillade disse moderne, mørke kræfter at opnå deres mål.«

Dernæst tog han sig af Tyrkiet.

»Vi ved, hvem der propper sine lommer i Tyrkiet og lader terrorister få fremgang af salget af den olie, de stjal i Syrien. Terroristerne bruger disse indkomster til at rekruttere lejesoldater, købe våben og planlægge inhumane terrorangreb mod russiske borgere, og imod borgere i Frankrig, Libanon, Mali og andre stater. Vi husker, at de militante kæmpere i Nordkaukasus i 1990'erne og 2000'erne fandt et fristed og fik moralsk og materiel hjælp i Tyrkiet. Der kan vi stadig finde dem.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at uighur-terroristerne fra et tyrkisktalende mindretal i det vestlige Kina, der beviseligt støttes i deres terrorisme af Erdogans aktuelle regering i Tyrkiet, vækker Ruslands særlige bekymring, som de naturligvis også vækker kinesernes bekymring.

»Vi vil aldrig glemme deres hemmelige og svigagtige aftale med terrorister«, sagde Putin. »Vi har altid bedømt forræderi til at være den værste og mest skamfulde ting, man kan gøre, og det vil aldrig ændre sig. Jeg ønsker, at de skal huske dette – dem i Tyrkiet, der skød vore piloter i ryggen, de hyklere, der forsøgte at retfærdiggøre deres handlinger og dække over terrorister.«

»Jeg forstår ikke engang, hvorfor de gjorde det. Ethvert spørgsmål, de måtte have haft, ethvert problem, enhver uenighed, som vi ikke var vidende om, kunne have været afgjort

på en anden måde. Plus, vi var parat til at samarbejde med Tyrkiet omkring alle de mest følsomme spørgsmål, det måtte have; vi var villige til at gå endnu videre, hvor dets allierede nægtede at gå hen. Kun Allah ved, formoder jeg, hvorfor de gjorde det. Og Allah har sandsynligvis besluttet at straffe den herskende klike i Tyrkiet ved at tage deres hjerne og forstand.«

»Men hvis de forventede en nervøs eller hysterisk reaktion fra os, hvis de ønskede at se os blive en fare for os selv, såvel som for verden, så får de det ikke. De vil ikke få nogen som helst respons, der er beregnet til at være en opvisning, eller selv en umiddelbar, politisk gevinst. Det får de ikke.«

LaRouche sagde, at Putin her peger på Barack Obamas verdensomspændende mordapparat. LaRouche sammenlignede det med det mordapparat, der blev etableret i Frankrig i 1790'erne af Det britiske Imperium, og som gjorde det af med det franske oligarki, og dernæst de fleste af de bedste og mest talentfulde franskmænd. Dette mordapparat fortsatte igennem det 19. århundrede, under Napoleon I's og Napoleon III's imperier. Selv om LaRouche ikke nævnte dette i dag, så omfattede dette mordapparat Frankrigs Vichy-regime under Anden Verdenskrig. Det er årsagen til, at Frankrig stadigvæk i dag er så ødelagt, især efter Charles de Gaulle blev tvunget bort fra præsidentskabet.

<http://en.kremlin.ru/events/president/news/50864>

Det Russiske Forsvarsministerium briefer medier om Tyrkiets rolle i finansiering af ISIS; Flere efterretninger undervejs

2. december 2015 – Kl. 15.00 her til eftermiddag, Moskva-tid, gav højtrangerende officerer fra den Russiske Generalstab en omfattende briefing til medier om den ulovlige operation »på industriel skala«, gennem hvilken Tyrkiet – og mere specifikt præsident Recep Erdogan og hans familie – finansierer Islamisk Stat (ISIS) ved at købe den olie, som ISIS har stjålet fra Syrien og Irak. Viceforsvarsminister Anatoly Antonov, generalløjtnant, chef for Generalstabens operationelle hoveddirektorat, Sergei Rudskov, og generalløjtnant Mikhail Mizintsev, chef for det nationale center for statslig forsvarskontrols operationelle hoveddirektorat, brugte satellit- og rekognosceringsfotos, videoer og kort til at demonstrere omfanget af Tyrkiets »forretnings«-operationer med de islamiske terrorister og bemærkede, at dagens briefing kun udgjorde »en del« af deres efterretninger, og at mere ville følge.

Idet han detaljeret forklarede omfanget af den ulovlige operation, rapporterede gen. Rudskov, at denne i alt involverer 8.500 lastbiler, der transporterer op til 200.000 tons olie dagligt, og hvor de fleste af lastbilerne kommer ind i tyrkisk territorium fra Irak. I løbet af de to måneder, hvor de russiske luftstyrker har været i Syrien, fortsatte han, har

de ødelagt 32 olieproduktionsfaciliteter, 11 raffinaderier og 23 oliepumpestationer, plus i alt 1.080 olietankbiler. Dette har reduceret den ulovlige omsætning af olie med næsten 50 %, og reduceret ulovlige olieindtægter fra 3 million dollar om dagen til 1,5 mio. dollar om dagen. Men terrorister modtager fortsat finansielle ressourcer, advarede han, så vel som våben, ammunition og andre forsyninger til deres aktiviteter.

»Visse nationer, primært Tyrkiet«, sagde gen. Rudskov, »er direkte involveret i Islamisk Stats storstilede forretningsprojekt og hjælper således terroristerne. Den Russiske Føderations Væbnede Styrkers Generalstab har uigendrivelige beviser for Tyrkiets involvering, baseret på rekognosceringsdata fra luften og fra rummet.« Viceforsvarsminister Antonov specificerede, at præsident Erdogan, hans familie og landets »øverste politiske lederskab« var skyldige i at muliggøre købet af olie fra ISIS. I Vesten, sagde han, »stillede ingen spørgsmål om den kendsgerning, at den tyrkiske præsidents søn er chef for et af de største energiselskaber, eller at hans svigersøn er blevet udnævnt til energiminister. Sikke et fantastisk familieforetagende!«

Generalløjtnant Mizintsev kom med yderligere detaljer om strømmen af militante kæmpere, ammunition og automobiludstyr, »der kom fra Tyrkiet«, og som har forsynet ISIS og Jabhat al-Nusra med afgørende forstærkninger.

Gen. Rudskov fremlagde den centrale del af den meget detaljerede rapport om de hovedtransportruter ind i Tyrkiet, der anvendes af jihadisterne. De mange kort, videoer og satellitbilleder, han brugte, viste konvojer af lastbiler, der frit krydsede den tyrkiske grænse fra syrisk territorium, der er kontrolleret af al-Nusra og ISIS. »Disse lastbiler tjekkes ikke på den tyrkiske side«, sagde han, og der er hundreder af sådanne lastbiler. De tyrkiske havne Dortyol og Iskenderum har særlige fortøjningspladser til tankskibe; olie lastes om bord på fartøjer og sendes til olieforarbejdningsfabrikker uden for Tyrkiet. Rudskov forklarede detaljeret om andre

olieudvindingsoperationer, såsom i regionen nær Deir ez-Zor, under ISIS' kontrol, hvor store koncentrationer af tankbiler ses vente på skibsladninger.

Han forklarede skarpt, at, »eftersom der ikke finder nogen angreb sted af den amerikanskledede koalition« mod nogen af disse konvojer, vil Forsvarsministeriet på sin webside udlægge »koordinaterne for de aktive koncentrationsområder for tankbiler«, så andre nationer kan bruge dem! »Den russiske flyvergruppe vil fortsætte med at udføre opgaver, der drejer sig om at likvidere olieinfrastrukturfaciliteter tilhørende ISIS-terroristorganisationen i den Syriske Arabiske Republik. Det Russiske Forsvarsministerium opfordrer ligeledes sine partnere i koalitionens til at tage en sådan handling«, erklærede gen. Rudskov.

(Hele briefinggen og video kan findes på <http://eng.syria.mil.ru/en/index/syria/brief.htm>)

Leder, 3. december 2015: Obama deployerer for krig, mens det 25. forfatningstillæg påkalder

Præsident Obama fortsætter sin mobilisering for krig med Rusland. NATO planlægger at sende kampfly og antiluftforsvars-missiler til Tyrkiet – med Rusland som eneste mål for sådanne offensive våben – med USA's forsvarsminister Ash Carter, der tirsdag meddelte deployeringen af 200

amerikanske jag-og-dræb specialstyrker til Irak for at finde og dræbe ISIS-ledere i både Irak og Syrien. Ikke »rådgivere« og »uddannelsesofficerer«, men dræberteams. Selv Irak reagerede imod den gale dræber, med premierminister al-Abdi, der til pressen sagde, at Irak har brug for uddannelse, våben og rådgivning fra det internationale samfund, »ikke udenlandske kamptropper på jorden, der kæmper på irakisk jord«. Han tilføjede, at en sådan deployering »ikke kan ske uden [regeringens] godkendelse, fuld koordinering og fuld respekt for Iraks suverænitet«.

Flere amerikanske aviser havde i dag udgivet opfordringer til at tage det 25. forfatningstillæg i anvendelse som nødvendigt middel til at fjerne Obama fra embedet med den begrundelse, at han ikke længere er mentalt skikket til at udføre sine pligter. Lyndon LaRouche har gentagne gange krævet, at dette forfatningstillæg omgående blev taget i anvendelse, før det lykkes Obama at lancere en menneskelig udslettelseskrig.

Obamas optræden på Klimaforandringskonferencen i Paris var så usammenhængende, at selv en af hans faste tilhængere, reporter Richard Cohen fra *Washington Post*, skrev en spalte med overskriften, »Obama, en præsident, der mistede sin stemme« og sagde, at »hans veltalenhed var blevet erstattet af arrigskab, og han har mistet evnen til at overtale« og at »hans problem er, at han ofte ikke har noget at sige«.

Journalisten Mark Whittington fra *examiner.com* responderede imidlertid: »Har Barack Obama mistet sin stemme, eller har han mistet forstanden?« Han fortsatte: »I mangel af en rigsretssag kan vicepræsident Biden måske sammenkalde regeringen, påkalde det 25. forfatningstillæg og erklære præsident Obama mentalt uegnet til at sidde rest af sin embedsperiode ud.«

LaRouche bemærkede i dag, at det var Vladimir Putin, der satte denne dynamik i gang med sin tale til FN's Generalforsamling[1] i september, da han roligt, men bestemt, fremlagde Obamaregeringens kriminelle handlinger, hvor de rev

FN's Charter i stykker, lancerede ulovlige krige, gennemtvang regimeskift og udførte dronedrab i hele verden. Det internationale publikum var frastødt af sandheden om Obamas handlinger, og siden da har Obama selv været ude om det.

Frygten for Obama er det eneste, der holder det amerikanske folk, så vel som ledere i hele verden, tilbage fra at sige sandheden og kræve, at han fjernes, og at USA og Europa i stedet går sammen med Rusland, Kina og BRIKS-nationerne om at opbygge verden gennem processen med den Nye Silkevej, som det eneste middel til at standse Bush-Obama-politikken med overlagte, evindelige krige. Som Franklin Roosevelt sagde, stedt over for truslen om fascisme: »Vi har intet at frygte, ud over selve frygten«.[2]

[1] Præsident Putins fulde tale i FN, video, engelsk voice over.

[2] FDR's første indsættelsestale, dansk.

Fhv. filippinsk minister og senator Tatad: Er klimaforandrings-krisen et svindelnummer? Tag tingene i den rigtige rækkefølge

af Francisco S. Tatad[1]

✘ Washington, D.C. Blandt vor tids mange problemer er klimaforandrings-problematikken blevet fejlet op i såvel udviklede lande som i udviklingslande, så den er helt ude af proportion. Det er blevet så godt som umuligt at skelne mellem rigtig og tilbørlig omtanke for miljøet, en glimrende moralsk og social opgave, og så miljøaktivisme, der er en stor moralsk overdrivelse.

Pave Frans' encyklika om miljøet fra juni 2015, Laudato Si, Mi Signore (Lovet være Du, Herre), der er blevet rost af mange, der i øvrigt lovpriser alt, hvad Paven siger, burde have været med til at gøre denne skelnen meget mere klar. Men mange trofaste katolikker, der er pligttro mod kirkelæren, føler, at Laudato Si's hyldest af Moder Jord som en kilde til alt liv, er poesi, og ikke teologi eller videnskab, og repræsenterer et potentielt skråplan mod hedenskab.

Som en katolsk lægmand anfører jeg frygtløst denne indvending uden egentlig at tilslutte mig den; jeg ønsker simpelthen en afklaring. Jeg ser miljøet som en del af naturens orden, skabt til at understøtte menneskets eksistens og herlighed. Jeg afviser ideen om, at mennesket blot er en del af miljøet, og skal underlægge og ofre sig når som helst, det er nødvendigt. Dette kan ikke være et urimeligt standpunkt.

Men dette er præcist, hvor verden i dag har delt sig i to modsatrettede polariteter. Denne polarisering vil blive udstillet i Paris fra 30. november til 11. december, når FN indkalder til verdensklimateopmødet. Topmødet vil sammenbringe ledere inden for politik, religion, erhvervsliv, industri og fagforeninger, alle vegne fra, og vil blive den største konference, der nogensinde er afholdt i Frankrig. Det vil udgøre afslutningen på en hidtil uset, lang række konferencer om antropogeneriske klimaforandringer (klimaforandringer forårsaget eller influeret af mennesker) i den franske hovedstad i årets løb.

Topmødets hovedmålsætning vil være at indgå en juridisk bindende, international konvention, der promoveres af den

franske og peruvianske regering, og som vil forpligte alle nationer til at indvilge i specifikke mål for at reducere den globale opvarmning til mindre end to grader Celsius. Alle former for medier og andre instrumenter til dannelse af den offentlige mening er blevet mobiliseret for at bakke op om denne bestræbelse, samt overdøve alle indvendinger og skepticisme.

Schiller Instituttet er uenig

Alligevel har Schiller Instituttet, en politisk og økonomisk tænketank med base her i Washington, D.C. og i Tyskland, udgivet en rapport, der betegner Paris-konferencen som satanisk og bedragerisk. Det har også udsendt en resolution, der opfordrer verdens borgere til at forkaste den erklærede målsætning for topmødet.

Rapporten fremstilles i den nuværende udgave af Executive Intelligence Review (EIR), og er forfattet af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og præsident. Hun er en tyskfødt intellektuel, der er aktiv inden for mange humanitære sammenhænge. Jeg mødte hende første gang for nogle år siden på Rhodos i Grækenland, hvor vi begge talte ved the Dialogue of Civilizations. Jeg har siden da forsøgt at følge hendes forfatterskab. Hun lægger ikke fingrene imellem, og det giver i høj grad mening, hvad hun siger.

Ikke videnskab, men befolkningsreduktion

Zepp-LaRouche hævder, at kravet om dekarbonisering af verdensøkonomien, hvilket sluttelig betyder et forbud mod kernekraft og fossile brændstoffer, og dermed en afhængighed udelukkende af vedvarende energikilder, ikke er baseret på etableret videnskab, men snarere på en ideologisk sammensværgelse for at etablere et miljødiktatur, der vil tvinge folk, særligt dem i udviklingslandene, til at gøre op med hidtidige resultater inden for videnskabelig og materiel fremgang, og derved nedbringe deres levestandard, deres

forventede levetid og deres kognitive evner.

I henhold til rapporten er det ultimative mål en drastisk reduktion af verdens befolkning – fra de nuværende 7,3 milliarder til blot 1 milliard.

Koncentrationen af kuldioxid er lav

Rapporten fastholder, at den menneskeskabte del af kuldioxid (CO₂)-koncentrationen i atmosfæren er ubetydeligt lav, 0.018 %, og at forbindelsen mellem CO₂-udledning og klimaforandring er udokumenteret, hvormed hele begrundelsen er baseret på svindel.

Rapporten fortsætter: Hvis man ser på Jordens klima over millioner af år, er forandringerne gennem varme perioder, istider, mellemistider, små istider, genopvarmnings-perioder efter sådanne istider osv. et resultat af kosmisk stråling i kombination med cyklusser af solaktivitet, for hvilke antallet af solpletter udgør et mål for solens energiproduktion.

Hvordan befolkningen kan nedbringes til en milliard mennesker

Hvad der, i modsætning til menneskeskabte klimaforandringer, er meget veldokumenteret, er forbindelsen mellem den energi-gennemstrømningstæthed, der anvendes i produktionsprocesserne, og antallet af mennesker, som denne produktion kan opretholde. Ved den påtænkte afskaffelse af kul og olie fra verdensøkonomien, kombineret med, at man samtidig dæmoniserer kerneenergi, og derved indskrænker samfundet til ene og alene at anvende vedvarende energikilder, reduceres også det potentielle befolkningstal, der kan opretholdes ved disse lavere energi-gennemstrømningstætheder, og det vil omtrentligt bevæge sig mod befolkningstallet i den førindustrielle epoke – maksimalt en milliard mennesker.

Royalt ophav til miseren

Den angivelige sammensværgelse om at reducere befolkningen tilskrives i rapporten et af de mest fremtrædende medlemmer af

det britiske kongehus, ingen ringere end Prins Philip, Hertug af Edinburgh, der citeres for den berømte udtalelse om, at han efter sin død gerne vil genfødes som en dødelig virus, så han kan være med til at reducere verdens befolkning til en minimal størrelse.

Udnævnt til at være en aktiv samarbejdspartner i den påståede sammensværgelse er Dronningens klimaforandringsrådgiver, der også er rådgiver for den tyske kansler Angela Merkel, og desuden også rådgiver for Pave Frans – Hans Joachim Schellnhuber, grundlægger af og direktør for Potsdam Institut for Klimaforandring. Det blev i 2009 rapporteret, at Schellnhuber ved det fejlslagne klimatopmøde i København havde udtalt, at Jordens bæredygtighed kun var 1 milliard mennesker.

Efter Fukushima

Efter forlydende kom Schellnhuber i april 2011, en måned efter jordskælvs-tsunamien i Fukushima, Japan, frem med et program til den tyske regering (med titlen Social Contract for a Great Transformation), der projekterede med en komplet afskaffelse af kul fra økonomien, eliminering af kernefission, der frarådes; kernefusion, der hævdes at være opnåelig, men er for kompliceret; og den fuldstændige afskaffelse af fossile brændstoffer såsom kul, olie og naturgas, ved år 2050.

Dette forklarer selvklart Tysklands beslutning om, sammen med Italien og nogle andre lande, at droppe kerneenergi. Men ved det andet atomsikkerhedstopmøde i Seoul i marts 2012, der blandt andet blev overværet af præsident Barack Obama, den kinesiske præsident Hu Jintao og den russiske præsident Dmitry Medvedev, var den mest signifikante udtalelse, jeg hørte, at der endnu ikke er udviklet nogen erstatning for kerneenergi.

Resolution imod topmødet

Bortset fra den stærkt kritiske rapport, har Schiller Institut for også udsendt en resolution, der opfordrer

verdensborgere til at tale imod topmødet. Idet resolutionen er et angreb på et projekt, som FN og muligvis alle andre regeringer har bundet sig til at støtte fuldt ud, er det ikke forventeligt, at den bliver bragt på bane i mainstream pressen. Af denne grund tænkte jeg, at det ville være god service at reproducere den her, blot for at denne side også bliver hørt. Derfor følger teksten her (2. nov.2015):

Resolution til forsvar for milliarder af menneskers liv:

VI SIGER NEJ TIL COP21-PLAN I PARIS

OM NEDBRINGELSE AF CO₂-UDLEDNING

Livsbetingelserne for milliarder af mennesker afhænger af, at den dagsorden, der præsenteres på De forenede Nationers Klimaforandringskonference 2015, der skal afholdes i Paris i december, bliver afvist. COP21-initiativet i Paris om at vedtage en juridisk bindende aftale om nedbringelse af CO₂-udledninger må afvises af to grunde: den videnskabelige kendsgerning, at menneskelig aktivitet ikke vil forårsage katastrofale klimaforandringer, og de meget virkelige, dødbringende konsekvenser af de programmer for nedbringelse af CO₂, man kræver vedtaget.

Der er intet juridisk grundlag for at have COP21-konferencen. Gør en ende på det nu!

På trods af den legende-lignende fortælling, der præsenteres af en ekstremt velfinansieret, topstyret propagandakampagne, så findes der en enorm mængde solide, videnskabelige beviser, der klart modsiger og/eller tilbageviser påstandene om kommende, katastrofale klimaforandringer, der er forårsaget af menneskelig udledning af drivhusgasser. For eksempel har målinger fra satellitter vist, at der i over 18 år ikke er forekommet nogen generel, global temperaturstigning på trods

af den kendsgerning, at menneskelig udledning af drivhusgasser har været stigende i en accelererende rate. Dette understreger den kendsgerning, at klimaet ganske enkelt ikke responderer til CO₂-niveauer på den måde, som klima-alarmister påstår, det skulle gøre; med andre ord, så er Jordens klimasystem ikke ekstremt følsomt over for forandringer i atmosfærens CO₂-koncentrationer.

Fordi mange klimamodeller bruger disse falske antagelser om en stor klimafølsomhed over for CO₂, har disse klimamodellers forudsigelser vedvarende været forkerte, og for hvert år, der går, afviger de mere og mere fra virkeligheden. De gradvise forandringer i klimaet, som har fundet sted i løbet af de seneste årtier, samt de gradvise forandringer, der fortsat vil finde sted i fremtiden, er ikke, og vil ikke, give grund til alarm. De fleste af disse forandringer er naturlige, og en hvilken som helst indvirkning, som mennesket måtte have, ville være relativt minimal. En sund og voksende verdensøkonomi vil være i stand til at tilpasse sig disse forandringer.

Vi må også erkende, at CO₂ ikke er en forurener – det er en afgørende del af biosfæren. Fordi de nuværende CO₂-niveauer i atmosfæren er en del lavere end det, der er optimalt for plantevækst, bidrager de menneskeskabte CO₂-koncentrationer allerede til stigning i landbrugsproduktionen og den naturlige plantevækst – og skaber en planet, der er måleligt grønnere.

Men kendsgerningen er, at Paris 2015-topmødet ikke kun handler om nationer, der potentielt set spilder deres tid og ressourcer på et fantomproblem, der kun eksisterer inde i computermodeller – den hæslige virkelighed er, at de programmer, der foreslås til nedbringelse af CO₂, ville øge fattigdommen, forringe livsbetingelserne og accelerere dødsraterne i hele verden. Verden kan ganske enkelt ikke opretholde en voksende befolkning med forbedrede levevilkår kun med anvendelse af sol- og vindenergi og andre former for såkaldt »grøn« energi.

Hvad vigtigere er, så promoveres denne plan intenst af moderne tilhængere af den ideologi om befolkningsreduktion, som Thomas Malthus udbredte. Organisationer som Verdensvildtfonden/Verdensnaturfonden (WWF) har gentaget erklæret, at den nuværende menneskelige befolkning overstiger Jordens »bæredygtighed« med milliarder af individer, og at den derfor må reduceres med et par milliarder mennesker! Den aktuelle politik for et program til nedbringelse af CO₂ har dybe rødder i denne Malthus-ideologis motivering. Men Malthus tog fejl i det attende århundrede, og hans tilhængere tager fejl i dag.

Energi-intensiv videnskabelig, teknologisk og økonomisk vækst er af afgørende betydning for menneskelig eksistens. Dette kan måles som overgange til stadigt højere niveauer af energigennemstrømnings-tæthed, pr. person og pr. areal. Et sådant fremskridt, en sådan vækst og udvikling er en universel rettighed, og udledning af CO₂ er på nuværende tidspunkt en vital del af denne proces for det overvældende flertal af verdens befolkning. Vedtagelse af en juridisk bindende plan for nedbringelse af CO₂ på COP21-konferencen i Paris vil dømme milliarder af mennesker til en ringere livskvalitet, med højere dødsrater, større fattigdom og ingen mulighed for at udøve deres iboende menneskerettigheder, der går ud på at deltage i skabelsen af en bedre fremtid for samfundet som helhed.

Dette er dybt umoralsk.

Af disse grunde må planen for nedbringelse af CO₂ på COP21-konferencen i Paris afvises.

fstatad@gmail.com

[1] Francisco Sarmiento Tatad (født 4. oktober 1939) er en filippinsk journalist og politiker, der er bedst kendt for at

have været minister for offentlig information under præsident Ferdinand Marcos fra 1969-1980, og for at have været filippinsk senator fra 1992-2001.

Afgående argentinske præsident Cristina Fernández de Kirchner opfordrer borgerne til lidenskabeligt at forsvare den 'videnskabelige arv' og suverænitet

Tirsdag, den 1. december 2015 – Argentinas afgående præsident, Cristina Fernández de Kirchner, der forlader embedet den 10. december, bruger sin tilbageværende tid frem til da på at indvie videnskabelige og infrastrukturelle projekter i hele landet, og på indtrængende at opfordre sine landsmænd til at forsvare den »videnskabelige arv«, der er blevet opbygget hen over de seneste 12 år, som et tegn på suverænitet.

Kernereaktorerne, uranberigelsesfabrikken Pilcaniyeu, der blev indviet den 30. nov., det statslige olieselskab YPF's Videnskabs- og Teknologicenter, 14 nuklearmedicinske centre, der i øjeblikket er under opførelse, og endnu mange flere sådanne projekter er, sagde Fernández, Argentinas »hårdt tilkæmpede arv« – hårdt i betydningen, at »I vil komme til at

skulle forsvare dem imod angreb fra udlandet«.

I en tale på YPF's Forskningscenter den 26. nov. sagde præsidenten til sit publikum: »I må være hårde, for de vil komme fra udlandet og lægge pres på jer og sige, nej, I kan ikke udvikle dette, eller hint ... så I må være stærke og aldrig mere tillade, at teknologisk udvikling rives væk fra os.«

Uden at nævne den valgte (men endnu ikke indsatte) præsident Mauricio Macri, den radikale monetarist, der står til ansvar over for London og Wall Street, ved navn, kom Fernández med en skarp advarsel om, at nogle af Argentinas største, videnskabelige præstationer – Atucha II-kernekræftværket, Condor-missilet, uranberigelsesfabrikken Pilcaniyeu – blev afmonteret, da nationen blev regeret af Macris ligesindede.

»Anvendt videnskab og teknologi for at øge produktiviteten, anvendt på vores økonomi, i vore selskaber« – dette er nøglen til Argentinas udvikling i det 21. århundrede, sagde Fernández og tilføjede, igen med henvisning til Macri, at »vi ser kun os selv som sælgere af korn eller oksekød«. Nationens autonomi og nationale suverænitet styrkes af videnskabelig og teknologisk udvikling, som reflekteres i Pilcaniyeu-fabrikken.

Argentinerne kan ikke tillade, at de trækkes ned af banale og dumme diskussioner, advarede Fernández, men må snarere være forberedt på lidenskabeligt at forsvare de »store« spørgsmål og ideer.

»Uden en lidenskabelig indstilling til Fædrelandet; til ens arbejde; uden at føle lidenskab for den anden, den, der ikke har noget arbejde, der endnu ikke har klaret det, er det ikke muligt at ændre tingene. Med lidenskab, med patriotisme og mest fundamentalt, med stor tillid til vort folk, vil vi fortsætte med at få stadig mere og bedre vækst.«

Norsk professor Ole Humlum og den danske videnskabsmand Henrik Svensmark bestrider CO₂-dagsordenen på COP21 i Paris

København, 1. december 2015 – På tærsklen til Topmødet for befolkningsreduktion i Paris, COP21, udgav Jyllands-Posten den 29. nov. et interview, skrevet af Lars From, med Ole Humlum, professor i glaciologi og geomorfologi ved Oslo Universitet og på Svalbard, samt den danske videnskabsmand Henrik Svensmark. Humlum siger, at naturlige klimaforandringer afgør klimaet, og at CO₂ spiller en underordnet rolle. I år er der en naturlig temperaturstigning pga. El Niño, men om to år vil temperaturen igen være det, den har været i de seneste 1520 år, sandsynligvis efterfulgt af en periode på 2030 år, hvor temperaturen vil falde – det modsatte af IPCC-teorierne. CO₂-videnskabsfolkene ignorerer den rolle, vanddampe spiller. Han angreb det symbiotiske forhold mellem politikere, der bevilger penge til CO₂-forskere, der så skriver det, de ønsker at høre.

Det er naturligt, at den arktiske is smelter, og den antarktiske is vokser, for vi kom ud af den lille istid for 150 år siden, da de norske gletsjere begyndte at smelte. Men det var ikke før i 1950-60, at CO₂ steg signifikant. Temperaturer på Jorden fluktuerer i perioder med 1100 års intervaller. Der er også en meget betydelig indflydelse fra Solen, Månen og skyerne, som IPCC nedtoner. Månen har indflydelse på tidevandet, som bringer varmt vand (fra Ækvator) nordpå til Norge og Grønland.

Professor Henrik Svensmark fra DTU Institut for Rumforskning og Rumteknologi mener, at Solens rolle er enormt undervurderet i de officielle prognoser. Han siger, at temperaturen grundlæggende set ikke er steget i løbet af de seneste 20 år, med undtagelse af i år, pga. El Niño. »Hidtil har vi set, at temperaturen er steget omkring 0,8 grader – med undtagelse af i år, pga. El Niño – af hvilke 0,4 grader er forårsaget af Solens skiftende aktivitet.« »Alt omkring klima er ekstremt polariseret, og hele klimadiskussionen er i dag mere politisk end videnskabelig. Man taler meget om konsensus, men hvordan kan man have konsensus, når der stadig er så mange ting, man ikke forstår ordenligt omkring f.eks. den naturlige variation af klimaet?« »Man forestiller sig, at der kommer flere skyer og mere vanddamp, når det bliver varmere, men effekten af CO₂ bygger på nogle usikre størrelser, ligesom effekten af skyerne er en meget usikker størrelse.«

»Vores forudsigelser om fremtidens klima viser, at temperaturen i år 2100 vil være steget ca. én grad i forhold til den førindustrielle tid – altså nogenlunde den samme temperatur som i dag,« siger Henrik Svensmark. »Hvis man lytter til IPCC, skulle temperaturen være steget langt mere i dag, hvis CO₂ havde den virkning, de siger. Derfor ser jeg ingen grund til ikke at holde fast ved mine synspunkter.«

Foto: Nordenskjoldbreen på Svalbard ligger så højt mod nord, at den ikke er i fare for at smelte væk lige med det samme.

Wall Street Journal: Vesten

må gå med i Silkevejen for fred i den islamiske verden – Kinesisk Marshallplan mod terror?

Tirsdag, 1. december 2015 – En fascinerende artikel af Andrew Browne fra *Wall Street Journal* i dag, med titlen, »Can Beijing Sell Silk Road as a Marshall Plan against terror?« (Kan Beijing sælge Silkevejen som en Marshallplan imod terror?), opfordrer USA til at slutte sig til Kinas Silkevej som et nødvendigt middel til at bringe udvikling til den islamiske verden, og som det eneste middel, der kan bringe fred til regionen.

»I kølvandet på massakren i Paris«, skriver Browne, »er det værd at stille det spørgsmål, om Kina kan få Vesten til at samarbejde med Kina om netværket af hovedveje, jernbaner, kraftværker og industriparker, der strækker sig hele vejen til Europa. Det økonomiske Silkevejsbælte repræsenterer det mest signifikante økonomiske forslag, noget land har fremlagt, der kan være med til at stabilisere kaotiske dele af verden. Desuden bakkes forslaget op af hård valuta: Kina sætter sine valutareserver på i alt 3,5 billion dollar bag indsatsen for at kickstarte vækst og skabe jobs i de muslimske områder ...«

Kinas umådeligt ambitiøse initiativ står på spil, et initiativ, der er af afgørende betydning for Beijings indsats for at sikre sin sårbare, vestlige flanke. Projektet har sin tvilling i det ligeledes fejende koncept med den Maritime Silkevej, hvis formål er at få en lignende, transformerende, økonomisk virkning langs sejlruiter fra Kina til Europa via Sydøstasien, Mellemøsten og Afrika ...«

Stort set alle er enige i, at bombing af Islamisk Stat ikke vil løse de underliggende problemer, der avler morderiske fanatikere. Her kommer så Kina, med et afgørende, manglende element, en plan, som nogle sammenligner med USA's indsats efter Anden Verdenskrig for at opbygge de skamskudte økonomier i Europa og Japan. William H. Overholt, seniorunderviser ved Harvard Universitetets Asiencenter, skriver, at, ligesom Amerikas visionære program, er Kinas Silkevejsinitiativ imponerende, ikke alene pga. dets geografiske rækkevidde, men også pga. dets integration af økonomiske, politiske og nationale sikkerhedsmæssige betragtninger ...«

»At fjerne den økonomiske fortvivlelse, der opretholder den muslimske ekstremisme, er en vision, der naturligt bør bringe Kina og USA sammen; terrorisme udfordrer dem begge ligeligt, ligesom klimaforandringer eller pandemier, hvor landene har gode erfaringer fra samarbejde. Og ulig Østasien, hvor amerikanske og kinesiske strategiske interesser støder sammen, så er de i det store og hele sammenfaldende i den muslimske verden.

Xinjiang-provinsen kunne blive det sted, hvor Kinas interne sikkerhed bliver optrævlet. Eller det kunne blive springbrættet for en global indsats for at imødegå appellen fra muslimske dødskulter.

Men Kina må overbevise Vesten om værdien af sine planer om Silkevejen.«[1]

[1] Schiller Instituttets Seminar i København 27. apr. 2015:
»Kinas politik for 'Ét bælte, én vej'«